

Drobne roszczenia

Informacje krajowe i formularze online na potrzeby rozporządzenia nr 861/2007

Informacje ogólne

☑ Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma na celu usprawnienie i uproszczenie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 5000 euro.

Rozporządzenie stosuje się w stosunkach pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi Unii Europejskiej z wyjątkiem Danii.

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń odbywa się w oparciu o standardowe formularze. Postępowanie prowadzi się na piśmie, z wyjątkiem sytuacji, gdy sąd uzna, że konieczne jest przeprowadzenie rozprawy.

Rozprawę można przeprowadzić za pomocą tele- lub wideokonferencji, jeżeli sąd dysponuje odpowiednim sprzętem.

W celu przyspieszenia postępowania rozporządzenie ustanawia również terminy na dokonywanie czynności przez strony i sąd.

W rozporządzeniu przewiduje się stosowanie czterech standardowych [formularzy](#).

Europejski portal „e-Sprawiedliwość” zapewnia informacje dotyczące stosowania rozporządzenia i formularzy, które można wypełnić na komputerze i wydrukować.

Aby uzyskać szczegółowe informacje krajowe, należy kliknąć na flagę kraju.

Przydatna strona

☑ ARCHIWALNA strona europejskiego atlasu sądowego (zamknięta 30 września 2017 r.)

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

W związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej Komisja dokonuje obecnie aktualizacji niektórych treści na tej stronie. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 07/10/2020

Drobne roszczenia - Belgia

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Na podstawie przepisów belgijskiego kodeksu postępowania sądowego (Code judiciaire) sądami właściwymi rzeczowo do wydania orzeczenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są: sąd pokoju (*juge de paix*), sąd pierwszej instancji (*tribunal de première instance*) i sąd gospodarczy (*tribunal de commerce*).

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Wnoszenie pism lub zawiadomień, które są przyjmowane przez sądy na potrzeby postępowania zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia, może odbywać się w Belgii w drodze bezpośredniego złożenia formularza pozwu A, zamieszczonego w załączniku I, z załączonymi dokumentami potwierdzającymi roszczenie, w kancelarii właściwego miejscowo sądu ORAZ przesłania przesyłką poleconą tego formularza z załączonymi dokumentami potwierdzającymi roszczenie do właściwego miejscowo sądu.

Elektroniczne przesłanie formularza pozwu A powinno stać się możliwe w najbliższej przyszłości.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Kancelaria właściwego sądu może udzielić informacji ogólnych oraz praktycznej pomocy przy wypełnianiu formularzy.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

W Belgii dokumenty i orzeczenia są doręczane przez komornika sądowego (*signification*). Doręczenie dokumentów przez komornika sądowego drogą elektroniczną powinno stać się możliwe w najbliższej przyszłości.

Doręczenie przez sekretariat sądu (*notification*) odbywa się drogą pocztową lub, w przypadkach określonych ustawowo, faksem. Doręczenie przez sekretariat sądu drogą elektroniczną powinno stać się możliwe w najbliższej przyszłości.

Aby uzyskać więcej informacji dotyczących doręczania dokumentów przez komornika sądowego lub przez sekretariat sądu, należy zapoznać się z [odpowiednią stroną portalu „e-Sprawiedliwość”](#).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

/

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Kwestia ta jest uregulowana w art. 1017-1022 kodeksu postępowania sądowego, art. 953 kodeksu postępowania sądowego w odniesieniu do wypłaty świadczenia przysługującego świadkowi, jak również w kodeksie opłat skarbowych, hipotecznych i kancelaryjnych, a w szczególności w art. 142 i nast. oraz art. 268 i nast., w odniesieniu do opłat skarbowych.

Art. 1018 kodeksu sądowego określa, jakie elementy składają się na koszty:

1° *opłaty różne: opłaty kancelaryjne i skarbowe* - opłaty kancelaryjne obejmują opłaty za wpis sprawy na wokandę, opłaty za sporządzenie aktu i opłaty za wystawienie odpisu (zob. art. 268 i nast. kodeksu opłat skarbowych, hipotecznych i kancelaryjnych).

Co do zasady opłaty skarbowe pobiera się w przypadku orzeczeń w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu wynosi powyżej 12 500 EUR (bez opłat sądowych); opłaty te wynoszą 3 % wartości przedmiotu sporu. Opłaty te nie są należne w sprawach dotyczących drobnych roszczeń.

2° *koszt oraz honorarium i wynagrodzenie z tytułu dokonania czynności sądowych;*

3° *koszt wydania orzeczenia;*

4° *koszt wszystkich środków dochodzeniowych, w szczególności świadczeń przysługujących świadkom i biegłym* - w dekrete królewskim z dnia 27 lipca 1972 r. wysokość tego świadczenia określono na 200 BEF w przeliczeniu na jednego świadka. Kwota ta odpowiada obecnie około 5 EUR. Do tej kwoty należy również dodać zwrot kosztów podróży.

Biegły sporządzający opinię na potrzeby sądu określa swobodnie wysokość opłat i honorarium, pod warunkiem że metoda obliczania opłat została jasno wskazana i że kwota może – w przypadku, gdy wydatki zostały wykazane niezasadnie – zostać pomniejszona przez sędziego przy końcowym obliczaniu wszystkich kosztów sądowych;

5° koszty podróży i pobytu sędziów i prokuratorów, sekretarzy sądu i stron, gdy ich podróż została zarządzona przez sędziego, oraz koszt z tytułu czynności prawnych, jeżeli zostały one dokonane na potrzeby danego procesu;

6° koszty postępowania (art. 1022 kodeksu sądowego); zwrot kosztów postępowania oznacza ryczałtowy udział w kosztach i honorariach adwokata wygrywającej strony. Kwoty te są powiązane z indeksem cen konsumpcyjnych i każda zmiana w górę lub w dół o 10 punktów powoduje wzrost lub spadek tych kwot o 10%.

WK	K	K
arw	o	kw
to	o	o
ś	t	wo
ć	a	o
pr	ta	m
z	o	m
e	d	in
d	s	i
m	t	my
io	a	al
tu	w	al
s	o	a
p	w	*
or	a	*
u	*	*
D	1	3
o	8	6
2	0	0
5	,	
0,	0	,
0	0	0
0	0	0
E	E	E
U	U	U
R	R	R
O		
d		
2		
5		
0,		
0		
1		
E	2	6
U	4	0
R	0	0
d	,	,
o	0	0
7	0	0
5	E	E
0,	U	U
0	R	R
0		

E			
U			
R			
O			
d			
7			
5			
0,			
0			
1	42	1	
E	84	2	
U	00	00	
R	,	,	
d	00	,00	
o	00	00	
2	EE	EE	
5	UU	UU	
0	RR	RR	
0,			
0			
0			
E			
U			
R			

*Nowe kwoty począwszy od dnia 1 czerwca 2016 r.

Sąd pracy (wyjątki)

WK			
arw		K	
to	o	Kw	
ś	t	wo	
ć	a	o	ta
pr	p	ta	m
z	o	ma	
e	d	in	k
d	s	i	s
m	t	my	
io	a	al	m
tu	w	al	
s	o	a	n
p	w	*	a
o	r	*	*
u	*		
D			
o	435		
2	315		
5	,	,	
0,	777		
0	555		
0	EE	EE	
E	UU	UU	
U	RR	RR	
R			

D	8	5	1
o	7	9	0
6	,	,	5
2	4	4	,
0	3	3	4
0	E	E	3
0	U	U	E
E	R	R	U
U	R	R	U
R			R
<hr/>			
D	1	1	1
2	3	0	5
5	1	7	5
0	,	.	,
0	1	1	1
0	8	8	8
0	E	E	E
E	U	U	U
U	R	R	R
R			

7° honorarium, wynagrodzenie i koszty mediatora wskazane zgodnie z art. 1734 kodeksu postępowania sądowego.

Biorąc pod uwagę powyższe, kwota do zapłaty różni się w poszczególnych przypadkach i zależy od takich czynników jak to, czy dana strona jest stroną wygrywającą, czy wezwano biegłych lub świadków, czy urzędnicy sądowi musieli się udać za granicę bądź czy trzeba było skorzystać z usług mediatora itp.

Opłaty kancelaryjne należy uiścić z góry. W razie nieuiszczenia opłat sprawa nie zostanie wpisana na wokandę. Co do zasady biegli pobierają zaliczkę przed rozpoczęciem sporządzania opinii. Jeżeli zwrócono się o przesłuchanie świadka, należy uprzednio uiścić opłatę na rzecz sekretarza sądu. Jeżeli opłata nie zostanie wpłacona, uznaje się, że strona odstąpiła od przesłuchania świadka.

Płatności można dokonać przelewem lub poleceniem zapłaty, przelewem elektronicznym, gotówką lub czekiem na rzecz sekretariatu sądu (to ostatnie rozwiązanie jest zarezerwowane dla adwokatów i komorników sądowych).

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Istnieje możliwość wszczęcia postępowania na podstawie art. 17 rozporządzenia na gruncie przepisów prawa procesowego w sprawach cywilnych. Postępowanie należy wszcząć w sądzie pierwszej instancji, sądzie gospodarczym bądź sądzie apelacyjnym właściwym rzeczowo na podstawie kodeksu postępowania sądowego. Aby określić konkretnie, który sąd apelacyjny jest właściwy miejscowo, należy zapoznać się z europejskim atlasem sądowym w sprawach cywilnych.

Artykuł 1051 kodeksu postępowania sądowego przewiduje możliwość wniesienia apelacji od wyroku w terminie miesiąca od jego doręczenia przez komornika (*signification*) lub od jego doręczenia przez sekretariat sądu (*notification*) zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu. Analogicznie z tym przepisem termin na wniesienie środka zaskarżenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń wynosi co do zasady jeden miesiąc od doręczenia orzeczenia właściwego sądu przez komornika sądowego lub sekretariat sądu zgodnie z art. 13 rozporządzenia ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

W zależności od okoliczności sprawy w prawie belgijskim istnieje szereg środków zaskarżenia, które można wykorzystać w celu zaskarżenia orzeczenia.

Po pierwsze, art. 1051 kodeksu postępowania sądowego przewiduje możliwość wniesienia apelacji od wyroku w terminie miesiąca od jego doręczenia przez komornika (*signification*) lub w niektórych sprawach od jego doręczenia drogą pocztową przez sekretariat sądu (*notification*) zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu. Rozwiązanie to można zastosować w przypadku wydania wyroku przy stawiennictwie stron oraz wydania wyroku zaocznego.

Po drugie, art. 1048 kodeksu postępowania sądowego przewiduje możliwość wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego w terminie miesiąca od jego doręczenia przez komornika lub w niektórych sprawach od jego doręczenia przez sekretariat sądu zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu.

Terminy na wniesienie apelacji lub sprzeciwu nie mają wpływu na:

- wszelkie terminy przewidziane w bezwzględnie obowiązujących przepisach prawa ponadnarodowego i międzynarodowego;
- przepisy art. 50 kodeksu sądowego, które przewidują możliwość przywrócenia terminu zawitego w przewidzianych przez prawo okolicznościach;
- możliwość zastosowania zasady ogólnej prawa, potwierdzonej wielokrotnie w orzecznictwie belgijskiego Sądu Kasacyjnego, zgodnie z którą terminy na dokonanie czynności prawnych są przywracane w przypadku gdy strona nie mogła dokonać określonej czynności prawnej przed upływem terminu ze względu na siłę wyższą.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Na potrzeby art. 21a ust. 1 Belgia **nie** akceptuje **języków innych** niż język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca wykonania, zgodnie z belgijskimi przepisami krajowymi.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami właściwymi w sprawach dotyczących wykonania wyroku wydanego przez sąd w postępowaniu dotyczącym drobnych roszczeń, są komornicy sądowi (*huissiers de justice*).

Organem właściwym do celów stosowania art. 23 rozporządzenia ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest właściwy miejscowo sędzia ds. postępowania egzekucyjnego (*juge des saisies*). Artykuł 1395 kodeksu postępowania sądowego stanowi, że właściwy do rozpoznawania wniosków dotyczących środków zabezpieczających i egzekucji jest sędzia ds. postępowania egzekucyjnego. Właściwość miejscową określa art. 633 kodeksu postępowania sądowego.

Na podstawie przepisów kodeksu postępowania sądowego sądem właściwym jest właściwy miejscowo sąd pierwszej instancji. Artykuł 569 pkt 5 kodeksu postępowania sądowego stanowi, że sąd pierwszej instancji, w którego strukturach wykonuje swoje obowiązki sędzia ds. postępowania egzekucyjnego, jest właściwy do rozstrzygania sporów dotyczących wykonywania wyroków i postanowień. Sąd ten, w tym sędzia ds. postępowania egzekucyjnego, jest również właściwy na podstawie art. 568 kodeksu postępowania sądowego.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 23/11/2018

Drobne roszczenia - Bułgaria

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

W tego rodzaju sprawach sądem właściwym jest sąd rejonowy (*районен съд*), w którego okręgu znajduje się stałe miejsce zamieszkania lub siedziba pozwanego.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Standardowy formularz pozwu A należy doręczyć właściwemu sądowi rejonowemu osobiście lub drogą pocztową.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Zgodnie z art. 11 rozporządzenia praktycznej pomocy i informacji udziela Europejskie Centrum Konsumenckie w Bułgarii, które należy do Sieci Europejskich Centrów Konsumenckich (ECC-Net). Informacji dotyczących stosowania rozporządzenia udziela na żądanie bułgarskie Ministerstwo Sprawiedliwości.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Dopuszczalne sposoby doręczenia określono w obowiązującym kodeksie postępowania cywilnego. Zgodnie z jego art. 43 zawiadomienie można złożyć osobiście lub za pośrednictwem innej osoby. Sąd może również postanowić o dołączeniu zawiadomienia do akt sprawy, doręczeniu go do drzwi lub skrzynki pocztowej adresata lub przez publiczne ogłoszenie.

Zgodnie z art. 42 ust. 4 kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienie można również doręczyć stronie postępowania pocztą elektroniczną. Zawiadomienie uznaje się za doręczone w chwili wpisania do systemu informacyjnego.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Nie określono żadnych konkretnych środków.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Zgodnie z *Wykazem opłat sądowych pobieranych na podstawie kodeksu postępowania cywilnego* opłaty sądowe w Bułgarii wynoszą 4% wartości roszczenia, min. 50 lewów.

Opłaty sądowe uiszcza się przelewem bankowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 wykazu opłata za wniosek o wydanie zaświadczenia na potrzeby uznania lub stwierdzenia wykonalności orzeczenia wydanego przez sąd bułgarski wynosi 40 lewów.

Zgodnie z art. 15 wykazu opłata za złożenie wniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia wydanego przez sąd zagraniczny, w tym sąd arbitrażowy, lub inny organ wynosi 50 lewów.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Środki odwoławcze od orzeczenia wydanego w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń należy wносить do właściwego sądu okręgowego (art. 624 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Środek taki należy wnieść w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia danej stronie orzeczenia sądu rejonowego. Procedurę odwoławczą określono w rozdziale 20 kodeksu postępowania cywilnego.

Od orzeczenia sądu okręgowego przysługuje skarga kasacyjna do Najwyższego Sądu Kasacyjnego na warunkach określonych w art. 280 (art. 624 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Podstawy i warunki wykonania orzeczenia w sprawie skargi kasacyjnej są wyraźnie określone w rozdziale 22 kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia wydanego w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń do właściwego sądu apelacyjnego na warunkach określonych w art. 18. Sąd przesyła kopię wniosku o ponowne zbadanie drugiej stronie, która ma możliwość udzielenia odpowiedzi w ciągu siedmiu dni od jego otrzymania. Sąd rozpatruje wniosek o ponowne zbadanie na posiedzeniu niejawnym. Jeśli sąd uzna to za konieczne, może rozpatrzyć wniosek na posiedzeniu jawnym. Od orzeczenia w sprawie wniosku o ponowne zbadanie nie przysługuje odwołanie.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Do celów art. 21a ust. 1 akceptuje się wyłącznie język bułgarski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami właściwymi do wykonywania orzeczeń są komornicy sądowi (państwowi i prywatni).

Wniosek o wydanie tytułu egzekucyjnego na podstawie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń należy złożyć w sądzie okręgowym właściwym dla stałego miejsca zamieszkania lub siedziby dłużnika lub dla miejsca wykonania orzeczenia.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 10/09/2020

Drobne roszczenia - Czechy

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

W celu określenia sądu właściwego do przeprowadzania postępowania w sprawie drobnych roszczeń w Republice Czeskiej mają zastosowanie przepisy ogólne regulujące właściwość w sprawach cywilnych zawarte w [ustawie nr 99/1963 wprowadzającej kodeks postępowania cywilnego \(občanský soudní řád\)](#). Właściwość rzeczowa została uregulowana w art. 9–12, a właściwość miejscowa w art. 84–89a.

Ze względu na rodzaj potencjalnych spraw można założyć, że sądami, którym przysługuje właściwość rzeczowa, będą sądy rejonowe (*okresní soudy*), a kryterium określającym właściwość miejscową będzie zwykle miejsce zamieszkania/siedziba pozwanego.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Republika Czeska niniejszym oświadcza, że następujące środki są akceptowane jako inne środki komunikacji:

a) przesyłka w formie elektronicznej opatrzona podpisem wywołującym skutek równoważny ze skutkiem podpisu odręcznego zgodnie z ustawodawstwem szczególnym, na podstawie [§ 7 ustawy nr 297/2016](#) o usługach uwierzytelniania na potrzeby komunikacji elektronicznej;

b) poczta elektroniczna;

c) faks.

W przypadkach określonych w lit. b) i c) konieczne jest nadesłanie – nie później niż trzeciego dnia następującego po złożeniu pozwu – jego oryginału, w przeciwnym razie sąd nie uwzględni pozwu.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

W Republice Czeskiej pisma doręcza się do tzw. „skrzynki danych” (*datová schránka*). Skrzynka danych jest elektronicznym repozytorium wyznaczonym przez organy publiczne do celów doręczania pism (komunikatów). Rozwiązania szczegółowe zostały uregulowane [§ 7 ustawą nr 300/2008 o elektronicznym przesyłaniu, osobistych numerach identyfikacyjnych i zatwierdzonym przetwarzaniu dokumentów](#).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Skrzynki danych tworzy się – nieodpłatnie i bez konieczności składania wniosku – dla osób prawnych wpisanych do rejestru działalności gospodarczej, osób prawnych utworzonych z mocy prawa, spółek *spin-off* zagranicznych osób prawnych wpisanych do rejestru działalności gospodarczej, adwokatów, doradców podatkowych i zarządców w postępowaniu upadłościowym. W przypadku tych podmiotów istnieje obowiązek utworzenia skrzynki danych. Skrzynki danych dla pozostałych osób prawnych i fizycznych zakłada się po złożeniu przez te osoby wniosku. Rozwiązania szczegółowe zostały uregulowane [§ 7 ustawą nr 300/2008 o elektronicznym przesyłaniu, osobistych numerach identyfikacyjnych i zatwierdzonym przetwarzaniu dokumentów](#).

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Na podstawie prawa czeskiego można skorzystać ze środków zaskarżenia. Do środków zaskarżenia zalicza się odwołanie (*odvolání*) uregulowane w [§ 201–226 ustawy nr 99/1963 wprowadzającej kodeks postępowania cywilnego](#). Odwołanie należy wnieść w terminie 15 dni od doręczenia orzeczenia, do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Sąd przekazuje następnie odwołanie do sądu wyższej instancji, który przeprowadzi postępowanie odwoławcze.

Na podstawie art. 202 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego (*občanský soudní řád*) nie jest możliwe zaskarżenie orzeczenia nakazującego płatność kwoty nieprzekraczającej 10 000 CZK, przy czym nie uwzględnia się roszczeń dodatkowych. Zastrzeżenie to nie odnosi się do orzeczenia dotyczącego uznania orzeczenia lub wyroku zaocznego.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Właściwość do ponownego zbadania orzeczenia przysługuje sądowi rejonowemu (*okresní soud*), który orzekał w pierwszej instancji. Istnieje możliwość zaskarżenia orzeczenia odrzucającego wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia. Jest to uregulowane w [§ 201–226 ustawy nr 99/1963 wprowadzającej kodeks postępowania cywilnego \(občanský soudní řád\)](#).

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Jedynym akceptowanym przez Republikę Czeską językiem jest język czeski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

1. Na terytorium Republiki Czeskiej organami, którym przysługuje właściwość w zakresie wykonania, są sądy rejonowe (*okresní soudy*) i komornicy sądowi (*soudní exekutoři*). Osoba upoważniona może:

a) złożyć wniosek o sądowe wykonanie orzeczenia we właściwym miejscowo sądzie rejonowym (egzekucja sądowa);

b) złożyć wniosek o wykonanie postanowienia o egzekucji przez komornika sądowego.

Aby określić właściwy miejscowo sąd rejonowy, w okolicznościach przewidzianych w lit. a) należy zastosować art. 84–86 [§ kodeksu o postępowaniu cywilnego](#), podczas gdy w okolicznościach przewidzianych w lit. b) należy zastosować art. 45 [§ ustawy nr 120/2001 o komornikach sądowych i czynnościach egzekucyjnych](#), z późniejszymi zmianami, (kodeks postępowania egzekucyjnego (*exekuční řád*)). Postępowanie egzekucyjne jest uregulowane w kodeksie postępowania cywilnego; w przypadku gdy egzekucję przeprowadza komornik sądowy stosuje się przepisy kodeksu postępowania egzekucyjnego.

2. Republika Czeska informuje, że do celów stosowania art. 23 organami właściwymi są sądy rejonowe (*okresní soudy*). Ich właściwość miejscowa jest uregulowana w art. 84–86 kodeksu postępowania cywilnego w przypadku egzekucji sądowej (zob. lit. a) powyżej) i art. 45 kodeksu wykonawczego w przypadku egzekucji przeprowadzanej przez komornika sądowego (zob. lit. b) powyżej).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 16/09/2020

Drobne roszczenia - Niemcy

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

Sądami właściwymi do wydawania orzeczeń w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są wszystkie sądy rejonowe (*Amtsgerichte*) zgodnie z zasadami określającymi ich właściwość miejscową.

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

Na terenie całej Republiki Federalnej Niemiec dostępne są następujące środki komunikacji: poczta, w tym prywatne usługi kurierskie, faks, doręczenie osobiste, złożenie wniosku w sądowym biurze podawczym w każdym sądzie rejonowym (*Rechtsantrag stelle*).

Ponadto we wszystkich krajach związkowych (*Länder*) w wybranych sądach oraz w sądach federalnych istnieje możliwość złożenia pisma sądowego w formie elektronicznej. Osoba odpowiedzialna umieszcza na nim kwalifikowany podpis elektroniczny. Nadanie pismu kwalifikowanego podpisu elektronicznego wymaga zastosowania specjalnego oprogramowania, karty szyfrującej oraz odpowiedniego czytnika karty. Za pośrednictwem platformy e-CODEX do sądów niemieckich mogą się zwracać również interesanci z innych państw członkowskich. Informacje o sądach w Niemczech, do których można zwracać się drogą elektroniczną, dostępne są na portalach <http://www.justiz.de/> i <http://www.egvp.de/> lub na stronach internetowych poszczególnych sądów.

Zgodnie ze znowelizowanym §130a niemieckiego kodeksu postępowania cywilnego (niem. ZPO) od dnia 1 stycznia 2018 r. możliwe będzie składanie dokumentów w formie elektronicznej we wszystkich sądach w krajach związkowych i w sądach federalnych, o ile jednolicie spełnione są następujące warunki: dokument elektroniczny jest opatrzony kwalifikowanym podpisem

elektronicznie osoby odpowiedzialnej albo podpisany przez tę osobę i doręczony z automatycznym uwierzytelnieniem nadawcy. Ustawa w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r. wymienia następujące „sposoby doręczenia z automatycznym uwierzytelnieniem nadawcy”:

1. usługa poczty elektronicznej „De-Mail” z uwierzytelnieniem nadawcy (*absenderbestätigt*);
2. specjalna elektroniczna skrzynka pocztowa dla adwokatów („beA”);
3. specjalna elektroniczna skrzynka pocztowa dla urzędów („beBPo”).

Warunki techniczne dotyczące doręczeń dokumentów elektronicznych określać ma rozporządzenie rządu federalnego, które wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2018 r.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

W zakresie udzielania zainteresowanym praktycznej pomocy, o której mowa w art. 11 zmienionego rozporządzenia (WE) nr 861 /2007, właściwe są sądy rejonowe. Praktycznej pomocy udzielają zgodnie z obowiązującym w danej instytucji podziałem zadań wyznaczeni do tego wykwalifikowani urzędnicy. Są to zazwyczaj osoby zatrudnione w sądowych biurach podawczych lub w punktach informacyjnych. Informacje o sądach właściwych do rozpoznania danej sprawy, w tym o sposobach komunikacji można uzyskać przy pomocy Europejskiego Atlasu Sądowego. Jeżeli chodzi o pkt a), odpowiedź została udzielona powyżej.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Zgodnie z §174 ust. 1 i 2 ZPO pismo procesowe można doręczyć adwokatowi, notariuszowi, komornikowi (*Gerichtsvollzieher*), doradcy podatkowemu lub innej osobie wykonującej zawód zaufania publicznego, organowi sektora publicznego lub podmiotowi prawa publicznego. Doręczenie następuje przez przesłanie pisma faksem za potwierdzeniem odbioru.

Zgodnie z §174 ust. 3 ZPO osobom i podmiotom tym można również doręczać dokumenty elektroniczne. Dokumenty elektroniczne doręczać można również innym uczestnikom postępowania, o ile wyraźnie wyrazili oni na to zgodę. Doręczenie dokumentu elektronicznego wymaga opatrzenia go podpisem elektronicznym oraz zapewnienia ochrony przed dostępem do niego nieuprawnionych osób trzecich. Dokumenty można również doręczać za pośrednictwem usługi poczty elektronicznej De-Mail.

Od dnia 1 stycznia 2018 r. możliwe będzie przesyłanie dokumentów elektronicznych bez podpisu elektronicznego, poprzez kanał uwierzytelniający nadawcę (*sicherer Untermittlungsweg*) w rozumieniu §130a ZPO. Dla celów doręczania dokumentów elektronicznych wyżej wymienione osoby i podmioty będą obowiązane zapewnić kanał przekazu generujący automatyczne uwierzytelnienie nadawcy. Dowodem doręczenia elektronicznego będzie elektroniczne oświadczenie o przyjęciu, przekazywane w strukturyzowanym, nadającym się do odczytu komputerowego formacie. W tym celu będzie należało skorzystać z rejestru danych udostępnionego przez sąd do celów doręczenia.

Zgody na podstawie art. 13 i §174 ust. 3 ZPO będzie można udzielić według sposobów opisanych powyżej w punkcie b).

Dodatkowe informacje znajdują się w punkcie b).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Zgodnie z §31a ust. 1 zd. pierwsze federalnej ustawy o zawodzie adwokata (niem. BRAO) Federalna Izba Adwokacka została ustawowo upoważniona do założenia każdemu praktykującemu w Niemczech adwokatowi specjalnej elektronicznej skrzynki pocztowej. Jednym z celów, który postawił sobie ustawodawca dodając §31a do BRAO było zapewnienie, aby można było nawiązać kontakt drogą elektroniczną z każdym adwokatem praktykującym w Niemczech. Specjalne elektroniczne skrzynki pocztowe dla adwokatów utworzone zostały w dniu 28 listopada 2016 r.

Obecnie nie ma jednak obowiązku korzystania z tej skrzynki. Zgodnie bowiem z §31 rozporządzenia w sprawie list adwokatów oraz specjalnych elektronicznych skrzynek pocztowych (*Rechtsanwaltsverzeichnis- und -postfachverordnung*) wiadomości otrzymane za pośrednictwem specjalnej elektronicznej skrzynki pocztowej do dnia 31 grudnia 2017 r. muszą być wzięte pod uwagę tylko wówczas gdy właściciel danej skrzynki uprzednio wyraził zgodę na przesłanie mu wiadomości za pośrednictwem tej skrzynki. Okres przejściowy, w którym korzystanie ze skrzynki jest dobrowolne, ma umożliwić adwokatom stopniowe oswojenie się z tym nowym rozwiązaniem technologicznym oraz zapewnić jak największą bezawaryjność obsługi przed wejściem w życie obowiązku wykorzystywania tego narzędzia. W dniu 1 stycznia 2018 r. wejdzie w życie dodany §31a ust. 6 BRAO, zgodnie z którym każdy adwokat obowiązany będzie odbierać wiadomości przesłane za pośrednictwem specjalnej elektronicznej skrzynki

pcztowej. Projekt ustawy implementującej dyrektywę w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych oraz zmieniającej inne przepisy regulujące zawody prawnicze przewiduje odpowiednie zmiany ustawowe w tym zakresie (zob. Bundestagsdrucksache 18 /9521, s. 9 oraz s. 107 i n.).

Poza tym zastosowanie znajdują przepisy rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów).

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Koszty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń reguluje ustawa o kosztach sądowych (GKG).

Koszty sądowe pobiera sąd, wystawiając sądowy rachunek kosztowy (*Gerichtskostenrechnung*). Opłatę należy uiścić wraz ze złożeniem pisma sądowego inicjującego postępowanie. Kontynuowanie postępowania nie jest jednak zależne od uiszczenia opłaty.

Za uiszczenie kosztów danego postępowania odpowiada inicjujący to postępowanie oraz ten, na którego sąd je nałożył lub kto w ramach ugody wziął je na siebie.

Wysokość poszczególnych opłat sądowych określa załącznik do ustawy o kosztach sądowych (wykaz kosztów). Pod pozycją 1210 w wykazie kosztów przewidziano opłatę w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń w wysokości trzech stawek podstawowych. Jeżeli wszczęte postępowanie uległo umorzeniu pobiera się opłatę w wysokości jednej stawki podstawowej (pozycja 1211 w wykazie).

O wysokości opłaty decyduje wartość przedmiotu sporu. Jest to zazwyczaj kwota pieniężna równa kwocie dochodzonego przez powoda roszczenia. Jeżeli obok roszczenia głównego powód dochodzi również roszczeń ubocznych (odsetki lub inne koszty), wartości tych roszczeń ubocznych nie uwzględnia się.

Ustawa przewiduje następujące stawki opłat:

k	t	r	j
w	z	e	
o	y	d	
t	s	n	
a	t	a	
d	a	s	
o	w	t	
:	k	i	a
€	p	w	
	o	k	
	d	a	
	s	p	
	t	o	
	a	d	
	w	s	
	o	t	
	w	a	
	e	w	
	€	o	
		w	
		a	
		€	
5	1		
0	0	3	
0	5	5	
,	,	,	
0	0	0	
0	0	0	
1			
0			

0	1	5
0	5	3
,	9	,
0	0	0
0	0	0
0	0	0
1		
5	2	
0	1	7
0	3	1
,	,	,
0	0	0
0	0	0
2		
0	2	8
0	6	9
0	7	,
,	0	0
0	0	0
0	0	0
3		
0	3	1
0	2	0
0	4	8
,	,	,
0	0	0
0	0	0
4		
0	3	1
0	8	2
0	1	7
,	,	,
0	0	0
0	0	0
5		
0	4	1
0	3	4
0	8	6
,	,	,
0	0	0
0	0	0

Oprócz uiszczenia opłaty sądowej należy również pokryć wydatki związane z udziałem w postępowaniu świadków, biegłych lub tłumaczy przysięgłych.

Opłatę można uiścić przelewem. Numer rachunku bankowego do uiszczenia opłaty podaje się w wezwaniu wydanym przez kasę sądu.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Zgodnie z przepisami ZPO (w szczególności §§ 511 i n. ZPO) od wyroku sądu pierwszej instancji przysługuje apelacja (*Berufung*). Termin do wniesienia apelacji wynosi jeden miesiąc. Termin ten biegnie od dnia doręczenia wyroku z uzasadnieniem. Sądami właściwymi do rozpoznawania apelacji od orzeczeń wydanych w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są wszystkie sądy krajowe (*Landgerichte*) zgodnie z zasadami określającymi ich właściwość miejscową.

Od wyroku wydanego przez sąd krajowy w postępowaniu apelacyjnym przysługuje skarga kasacyjna, o ile sąd krajowy po zbadaniu uzna ją za dopuszczalną. Zgodnie z § 543 ust. 2 ZPO skarga kasacyjna (*Revision*) jest dopuszczalna, jeżeli sprawa będąca przedmiotem postępowania ma szczególnie istotne znaczenie lub jeżeli sprawa wymaga rozpoznania ze względu na rozwój wykładni prawa lub dla zapewnienia jej jednolitości.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Zgodnie z § 1104 ust. 1 ZPO, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 18, na podstawie stosownego wniosku postępowanie kontynuuje się i przywraca do fazy przed wydaniem wyroku. Właściwym w tym zakresie sądem jest sąd, przed którym toczyło się postępowanie pierwotne.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Językiem postępowania jest wyłącznie język niemiecki. W regionach zamieszkałych przez Serbołużyczan mniejszość ta ma prawo występować przed sądami niemieckimi w języku serbołużyckim.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Informacje na temat organów właściwych w zakresie prowadzenia egzekucji zawiera syntetyczne opracowanie udostępnione pod następującym odnośnikiem '[Procedury służące wykonaniu orzeczenia](#)'. Organem właściwym do wydawania decyzji na podstawie art. 23 jest sąd, przed którym toczy się postępowanie główne.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 22/06/2020

Drobne roszczenia - Estonia

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

W Estonii orzeczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń wydaje właściwy sąd rejonowy.

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

W Estonii do środków komunikowania się akceptowanych w przypadku europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń i stosowanych w sądach zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia należy doręczenie bezpośrednio, przesłanie pocztą, faksem lub za pośrednictwem kanałów łączności elektronicznej. Przy składaniu pism należy przestrzegać wymogów dotyczących ich formatu, określonych w § 334–336 kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z tymi przepisami pisma procesowe powinny mieć formę wyraźnego i czytelnego maszynopisu w formacie A4. Wymóg ten dotyczy pism podpisanych odręcznie. Zgodnie z ustawą strony postępowania w miarę możliwości przekazują sądom także elektroniczne kopie pism procesowych, które zostały przedłożone w formie papierowej. Dla ułatwienia pracy sądów związanej z obsługą pism wystarczy przesłać je w formie zwykłej korespondencji pocztą elektroniczną, bez opatrywania podpisem cyfrowym ani uwierzytelniania w jakikolwiek inny sposób.

W razie wysyłki pism na właściwy adres faksem, pocztą elektroniczną lub w innej formie, z której można uzyskać wersję pisemną, oryginał dokumentu w formie pisemnej należy przekazać sądowi bezzwłocznie lub najpóźniej w toku rozpatrywania sprawy bądź w terminie wyznaczonym na wniesienie pism w postępowaniu pisemnym. Uznaje się wówczas, że termin wniesienia wniosku lub apelacji na piśmie nie został przekroczony.

Pozwy i inne dokumenty, które muszą mieć formę pisemną, można także przesłać sądowi w formie elektronicznej, pod warunkiem że w sądzie istnieje możliwość wydrukowania i sporządzenia kopii tych dokumentów. W takim przypadku pismo musi być opatrzone podpisem cyfrowym nadawcy lub przesłane w inny, równie bezpieczny sposób, umożliwiający identyfikację nadawcy. Dokument elektroniczny uznaje się za złożony w sądzie z chwilą zarejestrowania go w bazie danych pism procesowych, które wpłynęły do sądu. Bardziej szczegółowe zasady przedkładania dokumentów elektronicznych w sądach i wymogi dotyczące ich formatu zostały określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości.

Sąd może uznać pozew lub inne pismo procesowe przesłane przez stronę pocztą elektroniczną za spełniające wymogi formalne również wtedy, gdy nie jest ono podpisane odręcznie ani nie zostało opatrzone podpisem cyfrowym, pod warunkiem, że sąd nie ma wątpliwości co do tożsamości nadawcy ani faktu wysłania pisma, szczególnie jeżeli pisma z podpisem cyfrowym były wcześniej przesyłane do sądu z tego samego adresu poczty elektronicznej w tej samej sprawie przez tę samą stronę lub jeżeli sąd wyraził zgodę na przesłanie mu pozwów lub innych pism również w takiej formie.

Wniesienie pozwu za pośrednictwem systemu informatycznego utworzonego do tych celów (system obsługi akt elektronicznych), do którego dostęp znajduje się na stronie <https://www.e-toimik.ee/>, uznaje się również za elektroniczne wniesienie pisma. Jeżeli pozew został wniesiony za pośrednictwem tego systemu, nie ma konieczności przesyłania go do sądu pocztą elektroniczną.

W europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń sąd może zrezygnować ze stosowania przepisów kodeksu określających wymogi w zakresie doręczania pism procesowych i formy pism przesyłanych przez uczestników w toku postępowania, z wyjątkiem wymogów dotyczących doręczania stronie pozwanej zawiadomienia o wszczęciu postępowania przed sądem.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

W kancelarii sądu można uzyskać praktyczne informacje na temat europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Informacje kontaktowe można znaleźć w części dotyczącej lit. a).

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Środkami elektronicznej komunikacji i łączności, które są dostępne technicznie i dopuszczalne w sądach estońskich jest system obsługi akt elektronicznych (<https://www.e-toimik.ee/>) oraz doręczanie pism pocztą elektroniczną i faksem.

Jeżeli sąd doręcza pismo procesowe za pośrednictwem systemu obsługi akt elektronicznych, przesyła odbiorcy powiadomienie o tym, że dokument został udostępniony w systemie na adres mailowy lub numer telefonu przekazany sądowi (art. 311¹ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Sąd może również wysłać powiadomienie o udostępnieniu dokumentu na numer telefonu bądź adres poczty elektronicznej znalezione w internecie lub na domniemanej stronie użytkownika posiadającego konto w wirtualnej sieci społecznościowej bądź innym wirtualnym środowisku komunikacyjnym, z których użytkownik rzekomo korzysta według informacji udostępnionych w internecie, lub tam, gdzie można założyć, że wysłana informacja dotrze do adresata. W przypadku gdy jest to możliwe sąd udostępni powiadomienie na domniemanej stronie użytkownika posiadającego konto w wirtualnej sieci społecznościowej bądź na stronie innego wirtualnego środowiska komunikacyjnego w taki sposób, że do powiadomienia nie będą miały dostępu osoby inne niż adresat. Pismo procesowe uznaje się za doręczone, gdy odbiorca otworzy je w systemie informatycznym lub potwierdzi jego odbiór w tym systemie bez otwierania, oraz jeżeli dokona tego inna osoba, której odbiorca umożliwił wgląd do pism w systemie informatycznym. W systemie informatycznym doręczanie pism odbywa się automatycznie.

Jeżeli nie można oczekiwać, by odbiorca był w stanie skorzystać z systemu informatycznego na potrzeby doręczenia pisma lub jeżeli doręczenie za pośrednictwem systemu jest technicznie niemożliwe, sąd może doręczyć odbiorcy pismo pocztą elektroniczną lub faksem. W takich przypadkach pismo procesowe uznaje się za doręczone odbiorcy, gdy potwierdzi on odbiór pisma procesowego na piśmie, faksem lub elektronicznie. Potwierdzenie powinno być podpisane przez odbiorcę lub jego pełnomocnika oraz wskazywać datę odbioru. Potwierdzenie sporządzone w formacie elektronicznym powinno być opatrzone podpisem cyfrowym lub przesłane w inny bezpieczny sposób, co pozwoli na identyfikację nadawcy i ustalenie czasu nadania, chyba że sąd nie ma wątpliwości co do tego, że potwierdzenie bez podpisu cyfrowego zostało wysłane przez odbiorcę lub jego pełnomocnika. Potwierdzenie sporządzone w formacie elektronicznym może być wysłane do sądu pocztą elektroniczną, jeżeli adres poczty elektronicznej odbiorcy jest znany sądowi, oraz jeżeli można domniemywać, że nieupoważnione osoby nie mają do niego dostępu, a także jeżeli sąd korzystał już z tego adresu w tej sprawie lub jeżeli uczestnik postępowania udostępnił dobrowolnie swój adres e-mail na potrzeby sądu.

Można udzielić uprzedniej zgody na elektroniczne doręczanie pism za pośrednictwem systemu obsługi akt elektronicznych, poczty elektronicznej lub faksu. Taka zgoda może być zamieszczona w przesłanym do sądu pozwie o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń lub w odpowiedzi na pozew.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Pisma procesowe muszą być zasadniczo doręczane adwokatom, notariuszom, komornikom sądowym, zarządom w postępowaniu upadłościowym oraz państwowym i lokalnym agencjom rządowym elektronicznie – za pośrednictwem systemu obsługi akt elektronicznych. Doręczanie pism z użyciem innych metod jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest to uzasadnione. W przypadku innych osób nie określono obowiązków prawnych dotyczących sposobu, w jaki pisma powinny być doręczane.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Z tytułu wniesienia pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń należy uiścić opłatę sądową. Wysokość opłaty określa się w oparciu o wartość przedmiotu sporu, która jest z kolei określana na podstawie kwoty roszczenia. Przy obliczaniu wartości przedmiotu sporu do kwoty roszczenia głównego dodaje się roszczenia dodatkowe. W razie wniesienia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pozwu o odsetki z tytułu zwłoki, w sytuacji gdy odsetki nie są wymagalne w chwili wniesienia pozwu, do wyżej wymienionej kwoty dodaje się kwotę odpowiadającą rocznej wartości odsetek z tytułu zwłoki. Wysokość opłaty sądowej określa się na podstawie uzyskanej sumy końcowej (koszt postępowania w sprawie cywilnej) oraz zgodnie z tabelą przedstawioną w art. 59 ust. 1 [załącznika 1](#) [ustawy o opłatach sądowych](#).

W chwili wniesienia skargi o wznowienie postępowania (sprzeciwu od wyroku zaocznego) należy wnieść poręczenie. Wysokość poręczenia odpowiada kwocie opłaty sądowej obliczonej dla połowy wartości przedmiotu sporu. Opłata sądowa nie może być niższa niż 100 EUR i wyższa niż 1500 EUR.

Za wniesienie apelacji należy uiścić taką samą opłatę sądową jak za wniesienie pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń w sądzie rejonowym, z uwzględnieniem zakresu apelacji.

Poręczenie należy wnieść również z tytułu skargi kasacyjnej oraz skargi o wznowienie postępowania. Wysokość poręczenia oblicza się na podstawie wartości przedmiotu sporu. Opłata sądowa nie może być niższa niż 100 EUR i wyższa niż 3000 EUR.

Za wniesienie apelacji do sądu okręgowego (*ringkonnakohus*) lub Sądu Najwyższego (*Riigikohus*) pobiera się opłatę sądową w wysokości 50 EUR.

Opłatę sądową można przelać na każdy z rachunków bankowych Ministerstwa Finansów przelewem bankowym: SEB Pank – numer rachunku bankowego EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH2E2X); Swedbank – numer rachunku bankowego EE062200221059223099 (SWIFT: HABAEE2X); Danske Bank – numer rachunku bankowego EE513300333522160001 (SWIFT: FOREEE2X); Nordea Bank – numer rachunku bankowego EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE2X).

We wszystkich przypadkach opłatę należy uiścić przed wniesieniem pozwu. Wraz z pozwem należy złożyć dokument potwierdzający płatność lub zawierający informacje umożliwiające sądowi zweryfikowanie, czy opłata została uiszczona (na przykład datę płatności, kwotę, osobę dokonującą płatności itp.).

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Apelację **w postępowaniu odwoławczym** można wnieść od wyroku wydanego przez sąd w toku europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, o ile sąd rejonowy przyzna stronie prawo do wniesienia apelacji. Co do zasady sąd przyznaje takie prawo, jeżeli uzna, że sprawa powinna zostać rozpatrzona przez sąd wyższej instancji w celu rozstrzygnięcia kwestii prawnej.

Jeżeli sąd rejonowy nie przyznał prawa do wniesienia apelacji, można ją mimo to wnieść do sądu okręgowego, który jednak rozpatrzy ją tylko wówczas, gdy z okoliczności sprawy jasno wynika, że sąd rejonowy, wydając wyrok, nieprawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego, naruszył wymogi procesowe lub dokonał nieprawidłowej oceny dowodów i że te uchybienia mogły mieć poważny wpływ na treść wyroku.

Apelację należy wnieść do sądu okręgowego, w którego okręgu znajduje się sąd rejonowy orzekający w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń.

Apelację można złożyć w terminie 30 dni od dnia doręczenia wyroku stronie, ale nie później niż w ciągu pięciu miesięcy od publicznego ogłoszenia wyroku sądu pierwszej instancji. Jeżeli sąd rejonowy wydał wyrok bez uzasadnienia, a strona złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia, bieg terminu na wniesienie apelacji rozpoczyna się z chwilą doręczenia wyroku z uzasadnieniem. Apelacji nie można wnieść, jeżeli obie strony zrzekły się prawa do wniesienia apelacji w pozwie złożonym w sądzie.

Skargę kasacyjną od wyroku wydanego w postępowaniu apelacyjnym można wnieść do Sądu Najwyższego (rozdział 66 kodeksu postępowania cywilnego). Strona postępowania może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, jeżeli sąd okręgowy poważnie naruszył wymogi procesowe lub nieprawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego.

Skargę kasacyjną można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia wyroku stronie, ale nie później niż w ciągu pięciu miesięcy od podania do publicznej wiadomości wyroku sądu okręgowego. Skargi kasacyjnej nie można wnieść, jeżeli obie strony zrzekły się prawa do wniesienia apelacji w pozwie złożonym w sądzie.

W wyjątkowych okolicznościach, na żądanie strony i jeżeli pojawiły się nowe dowody, można wnieść do Sądu Najwyższego **skargę o wznowienie postępowania**, w którym wydano prawomocny wyrok, w sposób określony w rozdziale 68 kodeksu postępowania cywilnego. Skargę o wznowienie postępowania można wnieść w terminie dwóch miesięcy od powzięcia wiadomości o istnieniu okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania. Uzasadnieniem dla wniesienia skargi o wznowienie postępowania może być fakt, że strona nie była reprezentowana w postępowaniu. Skargę wnosi się w terminie dwóch miesięcy od doręczenia wyroku stronie lub zastępcy procesowemu reprezentującemu stronę nieposiadającą zdolności do czynności prawnych w postępowaniu cywilnym. Do tych celów nie stosuje się doręczenia w drodze publicznego obwieszczenia. Skargi o wznowienie postępowania nie można wnieść po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się przedmiotowego wyroku. Podstawą wniesienia skargi o wznowienie postępowania nie może być fakt, że strona nie uczestniczyła w postępowaniu lub nie była reprezentowana w postępowaniu ani okoliczności określone w § 702 ust. 2 pkt 8 kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli od uprawomocnienia się wyroku upłynęło dziesięć lat.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Postępowanie o wznowienie postępowania odpowiada postępowaniu **o uchylenie wyroku zaocznego** (art. 415 kodeksu postępowania cywilnego). Skargę o wznowienie postępowania należy wnieść do sądu, który wydał wyrok w sprawie pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Skargę należy sporządzić na piśmie. Skarga musi zawierać następujące elementy: sygnaturę wyroku, który jest przedmiotem skargi; żądanie wznowienia postępowania; okoliczności i przesłanki wznowienia postępowania. Następnie sąd doręczy skargę stronie przeciwnej i wskaże jej termin na złożenie odpowiedzi. Sąd jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania dotyczącego wniesionej skargi. Sąd wyda pisemne postanowienie w tej sprawie. Jeżeli skarga jest zasadna, dochodzi do przywrócenia stanu sprzed wydania orzeczenia kończącego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, a zatem postępowanie toczy się dalej. Od orzeczeń sądu oddalających skargę o wznowienie postępowania przysługuje środek zaskarżenia. Środki zaskarżenia od orzeczeń wydanych w drugiej instancji przez sąd okręgowy można wnosić do Sądu Najwyższego jedynie wówczas, gdy sąd okręgowy odrzucił środek zaskarżenia.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Na podstawie art. 21a ust. 1 rozporządzenia akceptowanymi językami są język estoński i angielski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

W Estonii orzeczenia wydawane w toku postępowania w sprawie drobnych roszczeń podlegają egzekucji prowadzonej przez niezależnych komorników. Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego należy skierować do komornika właściwego dla miejsca zamieszkania lub pobytu dłużnika lub też dla miejsca położenia majątku. Wykaz kancelarii komorniczych jest dostępny [na stronie internetowej Estońskiej Izby Komorników i Syndyków Masy Upadłości](#).

W przypadku wniesienia apelacji od wyroku wydanego w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, sąd okręgowy, do którego wniesiono apelację, stosuje środki określone w art. 23 rozporządzenia. W przypadku wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wnioski o zastosowanie tych środków należy wnieść do sądu rozstrzygającego sprzeciw od wyroku zaocznego.

Jeżeli apelacja nie została jeszcze wniesiona, środki określone w art. 23 rozporządzenia stosuje sąd, który orzekał w danej sprawie. Sądem właściwym dla stosowania środków określonych w art. 23 lit. c) rozporządzenia jest właściwy sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzone jest lub miałyby zostać przeprowadzone postępowanie egzekucyjne. [W sprawach określonych w § 46 kodeksu postępowania egzekucyjnego](#) decyzję o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego może podjąć komornik sądowy prowadzący takie postępowanie lub sąd.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 15/08/2019

Drobne roszczenia - Irlandia

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

Do orzekania w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń właściwe są sądy rejonowe. Wszelkie wnioski w tym zakresie należy składać do sekretarza właściwego sądu rejonowego. Adresy i dane kontaktowe sądów rejonowych można znaleźć na stronie:

<http://www.courts.ie/offices.nsf/WebCOByJurisdiction?OpenView&Start=1&Count=30&Expand=5#5>.

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

Standardowymi środkami komunikowania się są poczta i e-mail.

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

Praktycznej pomocy w wypełnianiu formularzy oraz ogólnych informacji dotyczących zakresu stosowania europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, jak również ogólnych informacji na temat tego, które sądy lub trybunały w Irlandii są właściwe do wydawania orzeczeń w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń może udzielić stronom personel kancelarii sądów, którym przysługuje właściwość.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Kwestie te regulują zasady postępowania przed sądem, które przewidują, że —

- „Niezależnie od innych przepisów niniejszego regulaminu, w przypadku gdy Służby Sądowe ustanowiły w tym względzie odpowiednie mechanizmy, a sąd lub sekretarz sądowy tak postanowili, doręczenie dokumentów, które mają być wysłane, dostarczone, nadane lub doręczone w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń jest ważne, jeżeli dokumenty zostały przekazane w formie elektronicznej jako wiadomość elektroniczna wysłana na adres poczty elektronicznej powoda lub pozwanego (wskazany w piśmie lub na papierze firmowym powoda lub pozwanego lub użyty przez nich do wysłania dowolnej wiadomości do sekretarza sądowego) lub na adres poczty elektronicznej sekretarza sądowego (zgodnie z informacją dostępną na stronie internetowej prowadzonej przez Służbę Sądową), pod warunkiem że, w przypadku gdy nadawca nie jest przekonany, czy komunikat w formie elektronicznej został dostarczony do zamierzonego odbiorcy (ze względu na otrzymaną wiadomość o statusie doręczenia wiadomości) lub jeżeli nie otrzymano żadnej odpowiedzi w terminie siedmiu dni od takiej transmisji, komunikat w formie elektronicznej należy traktować tak, jakby nie został wysłany, a odpowiednie dokumenty muszą zostać doręczone w inny sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu w terminie ośmiu dni od tego momentu”. Regulamin sądów okręgowych (Order 53B Rule 3)
- „Formularz pozwu oraz dokumenty uzupełniające można przesłać listem poleconym lub, w przypadku gdy zastosowanie ma zasada nr 3 (Rule 3), w formacie elektronicznym”. Regulamin sądów okręgowych (Order 53B Rule 4)
- „Jeżeli powództwo nie wchodzi w zakres zastosowania europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, sekretarz sądowy ma obowiązek poinformować o tym powoda, w miarę możliwości przy użyciu tych samych środków, za pomocą których powództwo zostało skierowane do sekretarza sądowego (a jeżeli nie jest to możliwe – listem poleconym lub przesyłką z potwierdzeniem nadania) [...]”. Regulamin sądów okręgowych (Order 53B Rule 6)
- „Sekretarz sądowy jest zobowiązany do przesłania powodowi kopii odpowiedzi na pozew przekazanej przez pozwanego [...] listem poleconym (lub, w stosownych przypadkach, w sposób przewidziany w zasadzie nr 3 (Rule 3)) w terminie określonym w art. 5 ust. 4 rozporządzenia UE. [...] Sekretarz sądowy jest obowiązany przesłać powodowi kopię roszczenia wzajemnego wraz z dokumentami uzupełniającymi listem poleconym (lub, w stosownych przypadkach, w sposób przewidziany w zasadzie nr 3 (Rule 3)) w terminie określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia UE”. Regulamin sądów okręgowych (Order 53B Rule 8)
- „Wszelkie powiadomienia lub zawiadomienia dokonywane przez sekretarza sądowego stronie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń do jakichkolwiek celów określonych w rozporządzeniu UE należy przekazywać z wykorzystaniem środków, o których poinformowała strona (lub na adres lub dane kontaktowe wskazane przez tą stronę) oraz [...]”. Regulamin sądów okręgowych (Order 53B Rule 18).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Brak.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Opłata z tytułu europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń wynosi 25 EUR, co jest równe opłacie z tytułu wszczęcia krajowego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Opłata z tytułu powództwa wzajemnego także wynosi 25 EUR. Jak wskazano w lit. a) powyżej, wnioski w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń należy kierować do sekretarza właściwego dla sądu rejonowego, który udzieli skarżącemu informacji o czynnościach związanych z wniesieniem tej opłaty. Dane kontaktowe są te same, co wskazane w punkcie a) powyżej.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Środek zaskarżenia inny niż zażalenie na odrzucenie pozwu na podstawie art. 4.4 można wnieść do właściwego sądu okręgowego (*Circuit Court*) w terminie 14 dni od wydania orzeczenia. Adresy i dane kontaktowe sądów okręgowych można znaleźć na stronie:

<http://www.courts.ie/offices.nsf/WebCOByJurisdiction?OpenView&Start=1&Count=30&Expand=4#4>.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Właściwe zasady postępowania przed sądem stanowią, że:

„(1) Pozwany, przeciwko któremu wydano orzeczenie zaoczne w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, może wnieść do sądu właściwego dla rejonu, w którym uzyskano to orzeczenie, o uchylenie tego orzeczenia lub jego zmianę na podstawie przesłanek wskazanych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia UE.

(2) Przedmiotowy wniosek należy doręczyć powodowi lub prawnikowi reprezentującemu powoda, o ile został on wyznaczony, w terminie dziesięciu dni od dnia, w którym pozwany dowiedział się o wyroku zaocznym.

(3) Doręczenie wniosku nie wstrzymuje biegu postępowania.

(4) Sąd może stwierdzić, że rzeczywiście dokonane doręczenie wniosku jest wystarczające.

(5) We wniosku należy jasno i zwięźle wskazać zaistnienie przesłanek, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia UE, na które powołuje się strona.

(6) Sąd może, po rozpoznaniu wniosku, przychylić się do niego lub go oddalić, na podstawie przepisów art. 18 ust. 1 rozporządzenia UE.

(7) Jeżeli sąd oddali wniosek ze względu na brak zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia, orzeczenie pozostaje w mocy.

(8) Jeżeli sąd uzna, że ponowne zbadanie orzeczenia jest uzasadnione ze względu na występowanie przesłanek, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia UE, uchyła orzeczenie wydane w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń”.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Język angielski i irlandzki.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Wniosek wierzyciela o wykonanie orzeczenia należy kierować do właściwego sekretarza sądowego (*County Registrar*) lub urzędnika służby cywilnej (*County Sheriff*) za pośrednictwem sądu okręgowego, przy którym podmiot ten działa. Wnioski o odmowę wszczęcia, zawieszenie lub ograniczenie egzekucji rozpatruje właściwy miejscowo sąd rejonowy.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 08/06/2020

Drobne roszczenia - Grecja

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sądami właściwymi są miejscowo właściwe krajowe sądy rejonowe w sprawach cywilnych.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Postępowanie zostaje wszczęte w drodze osobistego wniesienia pisemnego pozwu do sekretariatu sądu rejonowego w sprawach cywilnych. Pozew można również złożyć drogą elektroniczną bądź za pośrednictwem cyfrowej platformy służącej przedkładaniu dokumentacji, gdy istnieje taka możliwość.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Nie powołano takiego organu.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Nie istnieje możliwość komunikowania się bądź przesyłania dokumentów za pomocą środków elektronicznych.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Na osobach zaangażowanych w handel elektroniczny w Grecji, to jest osobach świadczących usługi i dokonujących sprzedaży za pośrednictwem internetu, spoczywa obowiązek prawny przyjmowania dokumentów przy użyciu środków elektronicznych – na podstawie art. 8 ust. 1 dekretu prezydenckiego nr 131/2003 (harmonizacja prawa greckiego z dyrektywą 2000/31/WE) – w sprawach spornych wynikających z umów zawartych między stronami przy użyciu zwykłego podpisu elektronicznego, tj. za pośrednictwem zwykłej poczty elektronicznej i wymiany wiadomości.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Koszty oblicza się w oparciu o koszty poniesione przez stronę wygrywającą w danej sprawie sądowej.

Opłaty sądowe, które ponosi powód, obejmują:

a) honorarium adwokata, pod warunkiem że pozwu podpisał grecki adwokat, wynoszące do 32 EUR, oraz

b) opłatę skarbową płatną z tytułu rozpatrzenia każdej sprawy sądowej, wynoszącą około 1,14 % łącznej kwoty roszczenia (suma główna i odsetki).

Nie pobiera się opłat skarbowych za roszczenia w wysokości do 200 EUR.

W przypadku gdy pozwany powierza sprawę adwokatowi (który ma obowiązek podpisać formularz C), jest on zobowiązany zapłacić zaliczkę z tytułu czynności adwokackich w wysokości 32 EUR.

W wyjątkowych okolicznościach – jeżeli adwokat zostanie wezwany na rozprawę – pobiera się dodatkową zaliczkę z tytułu czynności adwokackich w wysokości 32 EUR.

Opłatę skarbową należy przelać na rachunek Skarbu Państwa, podczas gdy honorarium adwokackie – na rachunek Izby Adwokackiej, która przyjmuje odpowiednie kwoty, a następnie zwraca je poszczególnym adwokatom poprzez przedłożenie odpowiedniego dokumentu.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Od wyroków wydanych w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń nie przysługuje środek odwoławczy (*éfes*). Istnieje jednak możliwość wniesienia sprzeciwu (*anakopí erimodikias*) do sądu, który wydał orzeczenie, i skargi kasacyjnej (*anaíresi*) do Sądu Najwyższego.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia można złożyć jedynie w sekretariacie sądu, który wydał orzeczenie.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Akceptowanym językiem jest język grecki.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Komornicy właściwi w miejscu wykonania są odpowiedzialni za zajęcie ruchomości i nieruchomości; notariusze odpowiadają za przeprowadzenie aukcji.

Adwokaci odpowiadają za sporządzenie postanowienia o zajęciu, podczas gdy komornicy za doręczenie dokumentu.

Sąd rejonowy w sprawach cywilnych, który wydał orzeczenie, jest właściwy na podstawie art. 23 rozporządzenia.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 16/09/2020

Drobne roszczenia - Hiszpania

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sąd pierwszej instancji (*juzgado de primera instancia*) i sąd ds. gospodarczych (*juzgado de lo mercantil*) określone w art. 86b ust. 2 hiszpańskiej ustawy organicznej o wymiarze sprawiedliwości (*Ley Orgánica del Poder Judicial*), w szczególności dla spraw dotyczących roszczeń wynikających z umów transportowych.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Oprócz osobistego wnoszenia pism do właściwego sądu i ich przesyłania drogą pocztową, hiszpańskie sądy zezwalają również na wnoszenie pism za pośrednictwem elektronicznych skrzynek podawczych (*sedes judiciales electrónicas*) organów wymiaru sprawiedliwości.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Strony mogą otrzymać praktyczne wsparcie przy wypełnianiu formularzy lub przy poszukiwaniach informacji na temat europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń oraz organów właściwych do wydania wyroku w biurach pomocy dla obywateli (*oficinas de atención ciudadana*) – wskazanych przez sądy.

Istnieje również służba udzielająca wsparcia technicznego przy wnoszeniu pozwów i wniosków online.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Za pośrednictwem elektronicznych skrzynek podawczych.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Następujące strony mają obowiązek stosowania elektronicznych środków komunikacji. Są to:

a) osoby prawne;

b) podmioty nieposiadające osobowości prawnej;

c) profesjonaliści wykonujący działalność zawodową, na potrzeby której wymaga się wpisu na listę prowadzoną przez organizację zawodową do celów dokonywania czynności – w toku wykonywania przez nich działalności zawodowej – z udziałem organów wymiaru sprawiedliwości;

d) notariusze i urzędnicy rejestrowi (*registradores*);

e) przedstawiciele zainteresowanej strony, który mają obowiązek kontaktowania się z organami wymiaru sprawiedliwości drogą elektroniczną;

f) urzędnicy administracji publicznej do dokonywania czynności, które podejmują z racji pełnienia określonej funkcji.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń nie podlega opłacie sądowej.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Nie ma możliwości wnoszenia środków zaskarżenia dotyczących drobnych roszczeń dla sum poniżej progu 3 000 EUR.

W przypadku pozwów o wartości przedmiotu sporu od 3 000 EUR do 5 000 EUR istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia do sądu, który wydał wyrok i który rozstrzygnie co do dopuszczalności środka zaskarżenia oraz następującego po tym przekazania go do rozpoznania przez sąd prowincji (*Audiencia Provincial*). Termin na złożenie środka zaskarżenia wynosi 20 dni roboczych od dnia następującego po dacie doręczenia wyroku.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Środek zaskarżenia można wnieść zgodnie z zasadami postępowania zwykłego.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Język hiszpański i angielski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Sąd pierwszej instancji (*juzgado de primera instancia*) i sąd ds. gospodarczych (*juzgado de lo mercantil*) określone w art. 86b ust. 2 hiszpańskiej ustawy organicznej o wymiarze sprawiedliwości (*Ley Orgánica del Poder Judicial*), w szczególności dla spraw dotyczących roszczeń wynikających z umów transportowych.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 25/05/2020

Drobne roszczenia - Francja

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Pozwy składane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń należy kierować do sądów instancji (*tribunaux d'instance*) zgodnie z ich właściwością, jeżeli spór ma charakter cywilny (art. L. 221 – 4 – 1 prawa o ustroju sądów (*code de l'organisation judiciaire*)) lub do sądów gospodarczych (*tribunaux de commerce*) jeżeli spór dotyczy osób prowadzących działalność gospodarczą, spółek handlowych lub instytucji kredytowych (art. L. 721 – 3 – 1 kodeksu handlowego).

W przypadku gdy rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych określa sądy państwa członkowskiego bez innych uściśleń, właściwy miejscowo jest sąd miejsca zamieszkania jednego z pozwanych.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Pozew można przesłać do sądu pocztą.

Strony postępowania wszczętego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń mogą komunikować się z sądami drogą pocztową.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Informacji niezbędnych do wypełnienia formularzy załączonych do rozporządzenia zgodnie z art. 11 udzielają:

- członkowie personelu kancelarii sądów, w tym sądów instancji i sądów gospodarczych właściwych do rozpatrywania pozwów składanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń; w przypadku sądów instancji są to głównie członkowie personelu kancelarii tego sądu zatrudnieni w wydziale obsługi klienta (*service d'accueil du justiciable*), których zadaniem jest udzielanie niezbędnych informacji dotyczących postępowania. Wydziały obsługi klienta zostaną utworzone przy sądach instancji do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- członkowie personelu punktów porad prawnych (*maisons de la justice et du droit*) znajdujących się na terytorium całego kraju;
- adwokaci, do których strony mogą się zwrócić w ramach bezpłatnych dyżurów organizowanych przez departamentalne punkty dostępu do wymiaru sprawiedliwości (*centres départementaux d'accès au droit*).

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Nie zezwala się na doręczanie wspomnianych dokumentów drogą elektroniczną. Nie istnieją więc dostępne środki techniczne w tym zakresie.

Komunikacja z sądami francuskimi właściwymi do rozpoznawania pozwów wniesionych na podstawie rozporządzenia w sprawie drobnych roszczeń odbywa się wyłącznie drogą pocztową.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Nikt nie jest zobowiązany do akceptowania doręczenia drogą elektroniczną zgodnie z art. 13.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

- W przypadku postępowania przed sądem pierwszej instancji nie uiszcza się opłat sądowych. Jednakże sąd może obciążyć stronę przegrywającą kosztami postępowania, w tym kosztami wykonania orzeczenia. Koszty doręczenia listem poleconym ponosi sąd. Potencjalne koszty doręczenia na podstawie art. 1387 kodeksu postępowania cywilnego są objęte tytułem egzekucyjnym wydanym przez sąd, a przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego w tym zakresie powierza się Skarbowi Państwa. Sąd instancji może również zasądzić od strony przegrywającej konieczność pokrycia kosztów niepodlegających zwrotowi, tzn. kosztów zastępstwa procesowego i pomocy prawnej poniesionych przez stronę przeciwną.
- Jeżeli sprawę wniesiono do sądu handlowego, opłaty sądowe są uzależnione od przeprowadzenia rozprawy. Jeżeli nie przeprowadzono rozprawy, koszty sądowe wynoszą 17,80 EUR (koszt wydania jednego nakazu); w przypadku przeprowadzenia rozprawy, koszty sądowe wynoszą około 67 EUR. Kwoty te nie obejmują innych wydatków, które w stosownych wypadkach należy do nich doliczyć.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Do środków odwoławczych, o których mowa w art. 17 rozporządzenia, z których można skorzystać na podstawie prawa francuskiego, zalicza się:

- apelację, gdy orzeczenie zostało wydane w pierwszej instancji, tzn. kiedy wartość przedmiotu sporu przekracza 4 000 EUR. Apelacja może zostać wniesiona przez każdą ze stron w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia (art. 528 i art. 538 kodeksu postępowania cywilnego);
- pozwanemu, któremu nie doręczono dokumentu na podstawie art. 5 ust. 2 ani który nie wdał się w spór w sposób przewidziany w art. 5 ust. 3 (przypadek „wyroku wydanego zaocznie”), przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu. Sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał orzeczenie (art. 571 – 578 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

W przypadku orzeczenia wydanego w ostatniej instancji strony mogą wnieść skargę kasacyjną do Sądu Kasacyjnego (art. 605 do 618 – 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Jeżeli orzeczenie zostało wydane na podstawie fałszywych przesłanek (*fraude au jugement*), stronom przysługuje odrębny środek zaskarżenia (*recours en révision*), który wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie (art. 593 – 603 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Językami akceptowanymi zgodnie z art. 21a ust. 1 są: język francuski, angielski, niemiecki, włoski i hiszpański.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami właściwymi w zakresie wykonywania orzeczeń są komornicy sądowi, a w przypadku zajęcia wynagrodzenia z upoważnienia sądu instancji – kierownicy kancelarii tych sądów.

Na potrzeby stosowania przepisów art. 23:

- w przypadku wyroku wydanego zaocznie, sąd, do którego wniesiono sprzeciw może, przed ponownym rozpoznaniem sprawy co do jej istoty – uchylić orzeczenie, w którym zarządził wykonanie tymczasowe, co skutkuje zawieszeniem postępowania egzekucyjnego (art. 524 kodeksu postępowania cywilnego);

- sędzia nadzorujący postępowanie egzekucyjne może w każdym przypadku po doręczeniu nakazu bądź zawiadomienia o zajęciu odroczyć egzekucję przyznając dłużnikowi dodatkowy termin na spełnienie świadczenia (art. 510 kodeksu postępowania cywilnego).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 07/12/2018

Drobne roszczenia - Chorwacja

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

W Chorwacji właściwość do wydania orzeczenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń przysługuje sądom rejonowym (l.poj. *općinski sud*) i sądom gospodarczym (l.poj. *trgovački sud*).

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Formularze, inne wnioski lub oświadczenia należy wносить pisemnie, faksem lub pocztą elektroniczną.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Na podstawie ustawy o bezpłatnej pomocy prawnej (*Narodne novine* (Dziennik Urzędowy Republiki Chorwacji) nr 143/13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html) podstawowa pomoc prawna jest zapewniana przez kancelarie, stowarzyszenia zawodowe i kliniki prawa.

Podstawowa pomoc prawna obejmuje:

a) ogólne informacje prawne;

b) poradę prawną;

c) sporządzenie pism skierowanych do organów prawa publicznego, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i organizacji międzynarodowych działających na podstawie porozumień międzynarodowych i przepisów regulujących funkcjonowanie tych organów;

d) reprezentację w postępowaniu przed organami prawa publicznego;

e) pomoc prawną w pozasądowym postępowaniu polubownym.

Wykaz zawodowych stowarzyszeń i klinik prawa zapewniających podstawową pomoc prawną znajduje się tutaj: <https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Pisma doręcza się pocztą lub za pośrednictwem specjalnego urzędnika sądowego lub pracownika sądu, właściwego organu sądowego lub notariusza bądź bezpośrednio w sądzie, lub za pomocą środków elektronicznych zgodnie z ustawą szczególną.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Nie dotyczy.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Wysokość opłaty sądowej jest uzależniona od wartości przedmiotu sporu. Pobiera się ją od:

- pozwu i pozwu wzajemnego;
- odpowiedzi na pozew;
- orzeczenia w sprawie pozwu;
- odwołania od orzeczenia;
- wniosku o wykonanie orzeczenia;
- wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia.

O ile prawo nie stanowi inaczej, obowiązek uiszczenia opłaty pojawia się w chwili złożenia wniosku, o czym mowa w art. 4 ustawy o opłatach sądowych.

Opłaty mogą być naliczone od każdej czynności, w zależności od wartości przedmiotu sporu, zgodnie z poniższą tabelą:

P	D	H
o	o	R
w	w	K
y	y	
ž	s	
e	o	
j	k	
	o	
	š	
	ci	
0	3	1
,	0	0
0	0	0
0	0	,
		0
		0
		0
3	6	2
0	0	0
0	0	0
0	0	,
		0
0	0	0
0	0	

693
000
00,
,00
0,0
00
0

914
20
00
000
,00
,00
00
0

115
250
00,
000
000
,
00
00

W
pryp
adku
warto
ści
przed
miotu
sporu
przek
racza
jącej
150
00,0
0
HRK
pobie
rana
jest
opłat
a
500,
00
HRK,
do
której
dolic
za
się 1
%

kwoty powyżej 15 000,00 HRK, do maksymalnej wysokości 5 000,00 HRK .

Opłaty określone w taryfikatorze opłat uiszczą się poprzez nabycie chorwackich znaczków skarbowych, bądź gotówką, jeżeli kwota przypadająca do zapłaty z tytułu opłat przekracza 100,00 HRK oraz o ile wskazano, że opłata może być uiszczona bezpośrednio na wyżej wymieniony rachunek, niezależnie od jej wysokości.

Opłaty wyrażone są w wartościach bezwzględnych w HRK i jako wartość procentowa.

Przy obliczaniu opłaty wyrażonej jako wartość procentowa, podstawę służącą do jej obliczenia zaokrągla się do najbliższej setki w ten sposób, że opłata do 50,00 HRK jest zaokrąglana w dół, podczas gdy opłata powyżej 50,00 HRK jest zaokrąglana w górę.

Na podstawie art. 15a rozporządzenia nr 861/2007 opłata sądowa może być uiszczona przelewem bankowym.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Orzeczenie podlega zaskarżeniu. Środek zaskarżenia można złożyć w sądzie, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie ośmiu dni od dnia jego ogłoszenia, przy czym w przypadku gdy orzeczenie zostało doręczone, termin zaczyna biec w dniu jego doręczenia.

Orzeczenie w sprawie zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń wydaje sąd drugiej instancji w składzie jednoosobowym.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Jeżeli pozwany wykaże prawdopodobieństwo zaistnienia przesłanek ponownego zbadania orzeczenia wydanego w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń na podstawie art. 18 rozporządzenia nr 861/2007, wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia należy wnieść w formie pozwu do właściwego sądu rejonowego lub sądu gospodarczego, który może uchylić orzeczenie, podczas gdy wniosek o przywrócenie terminu wnosi się do sądu rozstrzygającego sprawę, który może podjąć postępowanie na nowo na etapie sprzed wydania orzeczenia.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Należy przedłożyć tłumaczenie na język chorwacki, które zostało poświadczone przez wykwalifikowaną osobę w jednym z państw członkowskich.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Sądem właściwym do spraw związanych z wykonaniem jest sąd rejonowy, który wydał orzeczenie dotyczące wniosku o wykonanie. Właściwość miejscową sądu określa się na podstawie przepisów o właściwości miejscowej sądów w postępowaniu egzekucyjnym.

Sąd rejonowy podejmuje decyzję o wstrzymaniu lub zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 23 rozporządzenia nr 861/2007.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 23/11/2018

Drobne roszczenia - Włochy

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

Sądami i trybunałami właściwymi do orzekania w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń są: sędziowie pokoju (*giudice di pace*) lub, jeżeli prawo włoskie przewiduje w danej kwestii właściwość wyłączną, sąd cywilny niższego rzędu (*tribunale ordinario*).

W szczególności sąd niższego rzędu jest właściwy dla poniższych spraw:

- 1) roszczeń pieniężnych związanych z najmem lub dzierżawą nieruchomości oraz najmem i dzierżawą na potrzeby działalności gospodarczej (art. 447 bis kodeksu postępowania cywilnego);
- 2) roszczeń dotyczących umowy dzierżawy gruntów rolnych (w tych okolicznościach właściwy jest wyspecjalizowany wydział rolny sądu niższego rzędu w rozumieniu ustawy nr 29 z dnia 14 lutego 1990 r.);
- 3) roszczeń związanych z patentami i znakami towarowymi, prawem handlowym i kwestiami z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym lub z publicznymi przetargami na roboty, usługi lub dostawy o znaczeniu wspólnotowym (w tym przypadku właściwość mają wydziały sądów niższego rzędu specjalizujące się w sprawach gospodarczych, w rozumieniu dekretu legislacyjnego nr 168 z dnia 26 czerwca 2003 r.);
- 4) roszczeń na podstawie prawa żeglugowego, w szczególności szkód związanych ze zderzeniem statków; szkód spowodowanych przez statki podczas kotwiczenia lub cumowania lub innych manewrów w portach bądź innych miejscach postoju; szkód wyrządzonych w związku z wykorzystaniem mechanizmów załadunkowych lub rozładunkowych oraz przeładunkiem towarów w portach; szkód spowodowanych przez statki w sieciach i sprzęcie rybackim; opłat i odszkodowań za pomoc, ratownictwo i odzyskiwanie sprzętu; oraz zwrotu kosztów i otrzymania nagród za odnalezienie wraków zgodnie z art. 589 kodeksu żeglugi.

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

Drogą pocztową. Dopuszcza się również przedkładanie pism *online*, jednak jedynie w postępowaniu przed sądami cywilnymi niższego rzędu. Pisma muszą być złożone przez obrońcę. Więcej informacji technicznych jest dostępnych za pośrednictwem linku: https://pst.giustizia.it/PST/it/pst_1_2.wp.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Portal ECC-NET Italia (<http://www.ecc-netitalia.it>) zapewniający pomoc – w granicach swoich kompetencji – przeznaczoną jedynie dla konsumentów.

w sprawach wykraczających poza zakres kompetencji ECC-NET Italia – Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministero della Giustizia).

Dipartimento per gli Affari di Giustizia

Direzione Generale della Giustizia Civile

Ufficio I - affari civili internazionali

Via Arenula 70 - 00186 Roma

Tel. (+39) 06 68852480

E-mail: ufficio2.dgcivile.dag@giustizia.it

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Nie ma przepisu dotyczącego wykorzystania tych środków w sprawach prowadzonych przez sędziego pokoju. Elektroniczne usługi i łączność elektroniczna mogą być jednak wykorzystywane w sądach niższego rzędu. Więcej informacji technicznych jest dostępnych za pośrednictwem linku: https://pst.giustizia.it/PST/it/pst_1_7.wp.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Pełnomocnicy stron, ale jedynie w sprawach rozpoznawanych przez sądy niższego rzędu.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Obowiązujące opłaty sądowe zostały uregulowane dekretem prezydenckim nr 115 z dnia 30 maja 2002 r.

Na opłatę sądową składają się trzy elementy: A) opłata standardowa; B) zaliczka ryczałtowa z tytułu kosztów; oraz C) opłata o stałej wartości za zarejestrowanie pism procesowych należna jedynie w sprawach rozpoznawanych przez Sąd Kasacyjny (*Corte di cassazione*).

A) Wysokość opłaty standardowej różni się w zależności od wartości przedmiotu sporu i od tego, czy sprawa jest rozpoznawana w pierwszej czy w drugiej instancji. W szczególności:

a) w przypadku roszczeń do 1 100 EUR opłata wynosi: 43 EUR, jeżeli postępowanie toczy się w pierwszej instancji; 64,50 EUR, jeżeli postępowanie toczy się w drugiej instancji; 86 EUR w przypadku skargi kasacyjnej;

b) w przypadku roszczeń od 1 100 EUR do 5 200 EUR opłata wynosi: 98 EUR, jeżeli postępowanie toczy się w pierwszej instancji; 147 EUR, jeżeli postępowanie toczy się w drugiej instancji; 196 EUR w przypadku skargi kasacyjnej;

B) Ponadto należy uiścić opłatę standardową w wysokości 27 EUR jako zaliczkę ryczałtową z tytułu kosztów.

Odstępstwo: w sprawach toczących się przed sędzią pokoju i w postępowaniach zmierzających do polubownego rozstrzygnięcia sporu przed wszczęciem postępowania sądowego, gdy wartość przedmiot sporu wynosi mniej niż 1 033,00 EUR, oraz w odniesieniu do powiązanych czynności i środków, płatna jest wyłącznie opłata standardowa (a zatem nie pobiera się zaliczki, o której mowa w pkt B).

C) Jeżeli sprawa jest rozpoznawana przez Sąd Kasacyjny, należy uiścić dodatkową opłatę w wysokości 200 EUR, niezależnie od wartości przedmiotu sporu, z tytułu rejestracji pism procesowych.

W odniesieniu do akceptowanych metod płatności:

A) opłatę standardową można uiścić:

a) we włoskim urzędzie pocztowym przy użyciu pocztowego formularza przelewu (*bollettino di conto corrente personale*);

b) we włoskim banku przy użyciu formularza F23;

c) w placówce sprzedającej znaczki skarbowe we Włoszech przy użyciu odpowiedniego formularza płatności;

d) przelewem bankowym na rachunek:

Kod BIC: BITAITRRENT

IBAN: IT 04 0 01000 03245 350008332100

który jest metodą płatności dostępną dla osób, które nie mają miejsca zamieszkania we Włoszech i nie mają rachunku w banku afiliowanym przy *Agenzia delle Entrate*.

B) Zaliczkę ryczałtową z tytułu kosztów można uiścić:

a) w placówce sprzedającej znaczki skarbowe we Włoszech przy użyciu odpowiedniego formularza płatności;

b) elektronicznie, jednak wyłącznie w sprawach toczących się przed sądami powszechnymi.

C) Płatności stałej opłaty z tytułu rejestracji pism można dokonać:

a) we włoskim banku przy użyciu formularza F23;

b) przelewem bankowym.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Orzeczenia sędziów pokoju można zaskarżyć do sądów niższego rzędu. Orzeczenia sądów niższego rzędu można zaskarżyć do sądów apelacyjnych (*corte di appello*).

Termin wniesienia środka zaskarżenia wynosi 30 dni od dnia doręczenia wyroku (art. 325 kodeksu postępowania cywilnego) bądź sześć miesięcy, licząc od dnia jego ogłoszenia, jeżeli orzeczenie nie było doręczone (art. 327 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Organami właściwymi do ponownego zbadania orzeczenia są:

a) w przypadku orzeczeń sędziów pokoju – sąd niższego rzędu;

b) w przypadku orzeczeń sądu niższego rzędu – sąd apelacyjny.

Na gruncie prawa procesowego stosuje się przepisy ogólne dotyczące środków zaskarżenia (art. 323 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Akceptowanym językiem jest język włoski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami właściwymi w zakresie postępowania egzekucyjnego są sądy niższego rzędu.

Organami właściwymi do zawieszenia lub ograniczenia egzekucji w rozumieniu art. 23 rozporządzenia są sądy niższego rzędu.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 02/03/2020

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

- **Sąd Rejonowy w Nikozji**

Adres: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cypr

Tel.: +357 22865518

Faks: (+357) 22304212 22805330

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

- **Sąd Rejonowy w Limassol**

Adres: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726 Limassolu, Cypr

Tel.: (+357) 25806100 25806128

Faks: +357 25305311

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

- **Sąd Rejonowy w Larnace**

Adres: Leoforos Artemidos, 6301 Larnaca P.O. Box 40107, Cypr

Tel.: +357 24802721

Faks: Faks: +357 24802800

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

- **Sąd Rejonowy w Pafos**

Adres: Corner of Neophytou & Nikou Nikolaidi, 8100, Paphos, P.O. Box 60007, Cypr

Tel.: +357 26802601

Faks: +357 26306395

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

- **Sąd Rejonowy w Famaguście**

Adres: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cypr

Tel.: (+357) 23730950 23742075

Faks: +357 23741904

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Dostępne środki komunikowania się, akceptowane do celów europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, to: bezpośrednie złożenie pozwu w kancelarii sądu lub przesłanie go pocztą bądź przy wykorzystaniu wszelkich innych środków komunikowania się, na przykład faksu lub poczty elektronicznej.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Sekretariaty (πρωτοκολλητεία) sądów rejonowych.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Dokumenty doręcza się drogą pocztową lub przekazuje listem poleconym za potwierdzeniem odbioru wskazującym datę odbioru. Jeżeli nie można skorzystać z tego rodzaju doręczenia, usługę może wykonać w dowolny sposób określony w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 805/2004.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Nie wdrożono.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Nie pobiera się opłat z tytułu wypełnienia formularza.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Orzeczenie sądu pierwszej instancji w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń można zaskarżyć do Sądu Najwyższego. Środek zaskarżenia należy wnieść w terminie 14 dni od dnia wydania orzeczenia w pierwszej instancji.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Nie wdrożono.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Pozew, odpowiedź na pozew, pozew wzajemny i odpowiedzi na pozew wzajemny oraz opis powiązanych dokumentów należy sporządzić w języku greckim.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Sądy rejonowe.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 07/09/2020

Drobne roszczenia - Luksemburg

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Do wydawania orzeczeń przewidzianych w rozporządzeniu właściwy jest sędzia pokoju (*juge de paix*).

Link do krajowej strony internetowej: <http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>

Justice de paix de Luxembourg (Sąd Pokoju w Luksemburgu)

Bâtiment JP

Cité Judiciaire

L-2080 - Luksemburg

Tel.: (+352) 475981-1

Faks: (+352) 465434

Justice de Paix de Diekirch (Sąd Pokoju w Diekirch)

Bei der Aaler Kiirch

L-9211 - Diekirch

Tel.: (+352) 808853-1

Faks: (+352) 804190

Justice de paix d'Esch-sur-Alzette (Sąd Pokoju w Esch-sur-Alzette)

Place Norbert Metz

L-4006 - Esch-sur-Alzette

Tel.: (+352) 530 529

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Jako środek komunikowania się Luksemburg akceptuje przesyłki pocztowe.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Biurowo Porad i Informacji Prawnej (Service d'accueil et d'information juridique) - Luksemburg

Cité judiciaire

Bâtiment BC

L-2080 - Luksemburg

Tel.: (+352) 221846

Biurowo Porad i Informacji Prawnej - Diekirch

Justice de paix

Place Joseph Bech

L-9211 - Diekirch

Tel.: (+352) 802315

Centre Européen des Consommateurs GIE (Europejskie Centrum Konsumentckie)

2A, rue Kalchesbrück

L-1852 Luksemburg

Tel.: +352 26 84 64 1

Faks: +352 26 84 57 61

Adres e-mail: info@cecluxembourg.lu

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

W Luksemburgu elektroniczne środki doręczania i komunikowania się nie są jeszcze dopuszczalne na podstawie przepisów prawa procesowego; dokumenty przesyła się drogą pocztową.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Zob. lit. d)

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

W Luksemburgu w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń sądy właściwe nie pobierają opłat sądowych.

Po wydaniu wyroku mogą pojawić się jednak koszty ponoszone z tytułu wykonania orzeczenia w postępowaniu egzekucyjnym, na wniosek strony wygrywającej sprawę.

Opłaty z tytułu czynności komorniczych reguluje rozporządzenie wielkksiążęce z dnia 24 stycznia 1991 r. Więcej informacji na ten temat znajduje się na stronie [Izby Komorników Sądowych Wielkiego Księstwa Luksemburga](http://www.huissier.lu/): <http://www.huissier.lu/> .

Na podstawie rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych jednolita opłata stała z tytułu doręczenia dokumentu przez komornika sądowego wynosi 138 EUR.

Opłatę tę można uregulować przelewem bankowym.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

W przypadku gdy wartość przedmiotu sporu nie przekracza 2 000,00 EUR orzeczenie sędziego pokoju wydaje się w ostatniej instancji. Dopuszczalne jest jedynie wniesienie skargi kasacyjnej.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza 2 000,00 EUR, istnieje możliwość wniesienia odwołania od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przez sędziego pokoju do prezesa sądu okręgowego. Odwołanie można złożyć **osobiście lub przez pełnomocnika**. Zastępstwo procesowe w sądzie jest fakultatywne. Termin wniesienia odwołania wynosi 40 dni od momentu doręczenia orzeczenia. Strony wzywa się do stawiennictwa co najmniej osiem dni przed rozprawą. Jeżeli miejsce zamieszkania stron znajduje się w innym państwie członkowskim UE, termin ten zostaje przedłużony ze względu na **odległość** o 15 dni na podstawie art. 167 nowego kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie przed prezesem sądu okręgowego jest ustne.

Istnieje możliwość wniesienia skargi kasacyjnej od orzeczenia wydanego przez sędziego pokoju w ostatniej instancji, jak również od orzeczenia wydanego w postępowaniu odwoławczym prowadzonym przez prezesa sądu okręgowego. Sądem właściwym jest Sąd Kasacyjny; w postępowaniu przed tym sądem obowiązuje przymus adwokacki.

Link do krajowej strony internetowej: <http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Sąd Okręgowy Luksemburga)

Bâtiments TL, CO, JT

Cité judiciaire

2080 - Luksemburg

Tel.: 475981-1

Tribunal d'arrondissement de Diekirch (Sąd Okręgowy w Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Tel.: 803214-1

Faks: 807119

Cour de Cassation (Sąd Kasacyjny)

Cité judiciaire

Bâtiment CR

2080 - Luksemburg

Tel.: (+352) 475981-369 / 373

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Do orzekania w przedmiocie wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia właściwy jest prezes sądu pokoju, w którym wydano orzeczenie, lub sędzia, który go zastępuje.

Wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia składa się w sekretariacie sądu, który wydał orzeczenie, w drodze złożenia pisemnego oświadczenia przez mocodawcę (stronę) lub jego pełnomocnika. Zastępstwo procesowe nie jest obowiązkowe, a zatem strony mogą stawić się osobiście lub dobrać do pomocy osoby wskazane w art. 106 nowego kodeksu postępowania cywilnego bądź też być przez te osoby reprezentowane (link do art. 106 nowego kodeksu postępowania cywilnego: http://www.legilux.public.lu/leg/textescoordonnes/codes/nouveau_code_procedure_civile/PageAccueil.pdf - s. 21 i następnne).

Co najmniej osiem dni przed rozprawą strony zostają wezwane do stawienia przez sekretariat sądu, przy czym termin ten zostaje wydłużony, jeżeli strony nie mają miejsca zamieszkania w Luksemburgu, na podstawie art. 103 i art. 167 nowego kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie przed sądem pokoju jest ustne.

Link do krajowej strony internetowej: <http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>

Justice de paix de Luxembourg (Sąd Pokoju w Luksemburgu)

Bâtiment JP

Cité Judiciaire

L-2080 - Luksemburg

Tel.: (+352) 475981-1

Faks: (+352) 465434

Justice de Paix de Diekirch (Sąd Pokoju w Diekirch)

Bei der Aaler Kiirch

L-9211 - Diekirch

Tel.: (+352) 808853-1

Faks: (+352) 804190

Justice de paix d'Esch-sur-Alzette (Sąd Pokoju w Esch-sur-Alzette)

Place Norbert Metz

L-4006 - Esch-sur-Alzette

Tel.: (+352) 530 529

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Luksemburg akceptuje pisma w języku francuskim i niemieckim.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

1) Wykonanie orzeczeń sądowych odbywa się w Wielkim Księstwie Luksemburga za pośrednictwem komorników sądowych.

Dane kontaktowe komorników sądowych znajdują się na stronie [Izby Komorników Sądowych Wielkiego Księstwa Luksemburga](http://www.huissier.lu/): <http://www.huissier.lu/>

2) Organem właściwym do celów art. 23 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest prezes sądu okręgowego.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu

zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 20/01/2020

Drobne roszczenia - Malta

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sądami właściwymi w zakresie wydawania orzeczeń w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są Trybunał ds. Drobnych Roszczeń (Small Claims Tribunal /Tribunal għal Talbiet Zghar) dla Malty oraz Trybunał ds. Drobnych Roszczeń dla Gozo.

Poniżej przedstawiono dane kontaktowe tych sądów:

Small Claims Tribunal (Malta) (Trybunał ds. Drobnych Roszczeń dla Malty)

Tel.: 00356 25902000

E-mail: courts.justice@gov.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta.

Small Claims Tribunal (Gozo) (Trybunał ds. Drobnych Roszczeń dla Gozo)

Tel.: 00356 22156650

E-mail: gozocourts@mgoz@gov.mt

Adres: Gozo Courts and Tribunals, Cathedral Square, Victoria VCT1821, Gozo.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Akceptowane są następujące środki komunikacji: osobiste stawiennictwo w kancelarii sądu, poczta, faks i e-mail.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

W przypadku dochodzenia przez konsumenta roszczenia przeciwko osobie prowadzącej działalność gospodarczą, urzędem udzielającym praktycznej pomocy jest ECC-Net-Malta – Europejskie Centrum Konsumentkie na Malcie. ECC-Net-Malta mieści się pod następującym adresem:

Consumer House

47A, South Street, Valletta VLT1101, Malta.

E-mail: ecc.malta@gov.mt

Jeżeli roszczenia przeciwko osobie prowadzącej działalność gospodarczą dochodzi inna osoba prowadząca działalność gospodarczą, praktycznej pomocy udziela Malta Enterprise. Malta Enterprise mieści się pod następującym adresem:

Malta Enterprise Corporation

Gwardamangia Hill, Pieta', MEC0001, Malta.

E-mail: info@maltaenterprise.com

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Przepisy prawa procesowego nie przewidują dokonywania zawiadomień drogą elektroniczną. Przepisy nie przewidują zapewnienia przez sądy ani nie dopuszczają korzystania z elektronicznych metod komunikacji na potrzeby dokonywania zawiadomień.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Obowiązek ten nie obejmuje żadnych osób, w tym przedstawicieli zawodów prawniczych.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Pobierane się następujące opłaty: 40 EUR za złożenie formularza A oraz 7,20 EUR za każde zawiadomienie doręczone pozwanym. W przypadku korzystania z formularza C opłata wynosi 25 EUR oraz 7,20 EUR za każde zawiadomienie. W przypadku art. 15a płatności dokonuje się przelewem bankowym.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Środki zaskarżenia można wnosić do Niższej Izby Sądu Apelacyjnego (Court of Appeal (Inferior Jurisdiction)) na Malcie w przypadku gdy chodzi o zaskarżenie orzeczeń Trybunału ds. Drobnych Roszczeń na Malcie, natomiast w przypadku orzeczeń Trybunału ds. Drobnych Roszczeń na Gozo – do Niższej Izby Sądu Apelacyjnego dla Gozo.

Zgodnie z art. 8 rozdziału 380 Zbioru praw Malty środki zaskarżenia można wnosić w terminie dwudziestu dni od dnia wydania orzeczenia. Art. 8 ust. 2 stanowi, że niezależnie od wartości przedmiotu sporu orzeczenie można zawsze zaskarżyć w następujących przypadkach:

a) jeżeli sprawa wchodzi w zakres właściwości Trybunału;

b) w odniesieniu do przedawnienia;

c) w każdym przypadku naruszenia przepisów art. 7 ust. 2 rozdziału 380 Zbioru praw Malty. Stwierdza się w nim, że Trybunał zawiesza postępowanie, jeżeli w odniesieniu do środka zaskarżenia podniesiono zarzut, który dotyczy zagadnień wykraczających poza zakres właściwości Trybunału lub jeżeli przed właściwym sądem toczy się postępowanie, którego wynik będzie miał wpływ na roszczenie rozpatrywane przez Trybunał.

d) w przypadku gdy Trybunał wydał orzeczenie w sposób, który jest sprzeczny z zasadami bezstronności i sprawiedliwości, z naruszeniem praw przysługujących stronie, która wniosła środek zaskarżenia.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Wnioski o ponowne zbadanie orzeczenia na podstawie art. 18 rozporządzenia składa się w Trybunale ds. Drobnych Roszczeń dla Malty lub dla Gozo.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Akceptowanym językiem jest język maltański.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organy właściwe w odniesieniu do postępowania egzekucyjnego to Sąd Pokoju (Court of Magistrates) dla Malty lub Sądu Pokoju dla Gozo, w zależności od miejsca zamieszkania osoby, przeciwko której prowadzone jest to postępowanie.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub

informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 14/12/2018

Drobne roszczenia - Niderlandy

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

Sprawy dotyczące europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń rozpatruje i rozstrzyga sędzia wydziału rejonowego sądu okręgowego pierwszej instancji (*kantonrechter*).

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

Zgodnie z art. 33 kodeksu postępowania cywilnego w jego obecnym brzmieniu formularze pozwu można składać elektronicznie, o ile taka metoda została przewidziana w regulaminie sądu. Obecnie żaden z sądów nie przewiduje możliwości elektronicznego składania formularzy. Formularze można składać wyłącznie:

- pocztą;
- bezpośrednio w kancelarii sądu.

Opracowywane obecnie przepisy dotyczące uproszczenia i cyfryzacji prawa procesowego (w tym art. 33 kodeksu postępowania cywilnego w nowym brzmieniu) wraz z ustawą wykonawczą obejmują też przepisy dotyczące elektronicznego wnoszenia pism procesowych. Przepisy te najprawdopodobniej wejdą w życie na późniejszym etapie.

Nowy art. 30c kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że postępowanie należy wszcząć drogą elektroniczną. Zgodnie z art. 30c ust. 4 osoby fizyczne i stowarzyszenia, których statut nie został sporządzony w formie aktu notarialnego, nie są zobowiązane do składania dokumentów drogą elektroniczną, chyba że są reprezentowane przez osobę trzecią zawodowo świadczącą usługi prawne.

Bezpośrednie składanie drogą elektroniczną pism wszczynających postępowanie z innego państwa członkowskiego nie będzie na razie możliwe. Strony postępowania pochodzące z innego państwa członkowskiego i posiadające profesjonalnego przedstawiciela w Niderlandach będą w stanie składać dokumenty drogą elektroniczną. Podmioty zagraniczne nieposiadające przedstawiciela prawnego, które chcą wszcząć postępowanie, są zobowiązane składać pisma w formie papierowej.

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

Praktyczną pomoc można uzyskać w Biurze Usług Prawnych (*Juridisch Loket*), a konkretniej w działającym w jego ramach europejskim centrum informacji dla konsumentów.

Zob. <http://www.eccnederland.nl> oraz <http://www.juridischloket.nl>.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Doręczanie dokumentów na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia oraz pisemna komunikacja na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia odbywa się zgodnie z przepisami art. 30e kodeksu postępowania cywilnego. Po wejściu w życie przepisów, o których mowa powyżej, w Niderlandach zostanie wprowadzona zasada, że postępowania wszczynają się drogą elektroniczną.

Zgodnie z art. 30e kodeksu postępowania cywilnego składanie innych dokumentów, które nie są wymagane przez konkretne przepisy, oraz inna komunikacja między sądem a stronami będą mogły odbywać się drogą elektroniczną, chyba że zastosowanie ma art. 30c ust. 5. Zgodnie z art. 30c ust. 5 strony, które nie są zobowiązane do przekazywania dokumentów drogą elektroniczną i tego nie robią, korzystają z dokumentów w formie papierowej.

Zgodnie z przepisami dotyczącymi uproszczenia i cyfryzacji prawa procesowego strony mające miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim nie mają jeszcze technicznej możliwości bezpośredniego składania dokumentów (zob. lit. b) powyżej) oraz przesyłania ich w ramach systemu informatycznego sądów. Ani przedsiębiorstwa zagraniczne, ani osoby fizyczne nie są zobowiązane do składania dokumentów drogą elektroniczną. Jeżeli strona pochodząca z innego państwa członkowskiego posiada przedstawiciela prawnego w Niderlandach, postępowanie będzie odbywało się w formie elektronicznej, a sąd może również doręczać dokumenty, o których mowa w art. 13 ust. 1, drogą elektroniczną.

W przypadku stron, które nie są zobowiązane do składania dokumentów drogą elektroniczną i które nie posiadają przedstawiciela prawnego, doręczenie zostanie dokonane przez pocztę.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Zobacz informacje dotyczące lit. d).

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Jedynie osoby wnoszące powództwa do wydziału rejonowego sądu okręgowego pierwszej instancji mają obowiązek uiszczenia opłat sądowych. Pozwani nie są zobowiązani do uiszczania opłat. Jeżeli chodzi o wysokość opłat sądowych, w odpowiednich przypadkach w Niderlandach wprowadza się rozróżnienie pomiędzy:

- sprawami, w których wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 500 EUR lub jest nieokreślona, oraz
- sprawami, w których wartość przedmiotu sporu mieści się w przedziale od 500 do 12 500 EUR.

Istnieją trzy stawki ryczałtowe. Zastosowana stawka zależy od tego, czy powód jest osobą prawną, osobą fizyczną czy osobą fizyczną o ograniczonej zdolności finansowej.

Informacje na temat opłat można znaleźć na stronie www.rechtspraak.nl.

Opłat na rzecz niderlandzkich sądów można również dokonać przelewem. W dokumencie wskazującym wysokość opłat (*griffienota*) przesyłanym przez sekretarza sądu wskazane są również dane niezbędne do zrealizowania przelewu. Opłat należy dokonać na rachunek wskazany w tym dokumencie.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Zgodnie z przepisami krajowymi środki odwoławcze od orzeczeń wydanych w sprawach dotyczących europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń przez wydziały rejonowe sądów okręgowych pierwszej instancji można składać do sądu apelacyjnego (*gerechtshof*), jeżeli wartość przedmiotu sporu wynosi co najmniej 1 750 EUR. Termin na wniesienie takiego środka wynosi 30 dni od dnia wydania orzeczenia.

Informacje na temat sądów w Niderlandach znajdują się na stronie: <http://www.rechtspraak.nl>.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Pozwany może wnieść wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia ze względów, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia, do wydziału rejonowego sądu okręgowego pierwszej instancji, który wydał orzeczenie w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Wniosek należy wnieść w 30-dniowym terminie wskazanym w art. 18 ust. 2.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Zaświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia, wydane przez sąd w innym państwie członkowskim muszą być sporządzone w języku niderlandzkim lub przetłumaczone na ten język.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami odpowiedzialnymi za wykonanie w Niderlandach orzeczenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są komornicy.

Organy odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 861/2007, są wskazane w art. 8 ustawy wykonawczej w sprawie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

Art. 8 ustawy wykonawczej w sprawie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń:

W przypadku wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie wykonania, o których mowa w art. 22 i 23 rozporządzenia, zastosowanie ma art. 438 kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 438 kodeksu postępowania cywilnego

1. Sprawy dotyczące postępowania egzekucyjnego wnoszą się do sądu okręgowego pierwszej instancji (rechtbank) właściwego na zasadach ogólnych, lub w którego obszarze właściwości ma nastąpić zajęcie, w którym znajdują się przedmioty objęte egzekucją lub też w którym ma być przeprowadzone postępowanie egzekucyjne.

2. Środek tymczasowy można również uzyskać wszczynając postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego (kort geding) przed sędzią rozpatrującym takie wnioski (voorzieningsrechter) w sądzie właściwym zgodnie z zasadami wskazanymi w ust. 1. Z zastrzeżeniem innych przysługujących mu uprawnień, sędzia rozpatrujący wnioski o zastosowanie środka tymczasowego może, o ile jest to niezbędne, zawiesić postępowanie egzekucyjne na wskazany okres lub do momentu wydania orzeczenia w sprawie, lub zdecydować o kontynuowaniu postępowania egzekucyjnego jedynie po złożeniu zabezpieczenia. Sędzia może zwolnić składniki majątku z zajęcia, za zabezpieczeniem lub bez niego. W toku postępowania egzekucyjnego sędzia może zażądać dopełnienia niezbędnych formalności, wskazując, których z nich należy dokonać ponownie i kto ma ponieść związane z tym koszty. Sędzia może zarządzić, że każda osoba trzecia, która przystąpiła do postępowania, musi wyrazić zgodę na kontynuowanie postępowania lub w nim uczestniczyć, niezależnie od tego, czy strona, która wystąpiła z żądaniem wszczęcia postępowania złożyła zabezpieczenie.

3. Jeżeli w sprawie nie można przeprowadzić postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, sędzia rozpatrujący sprawę może nie oddalać wniosku i na żądanie wnioskodawcy przekazać sprawę do sądu okręgowego pierwszej instancji, wskazując termin, w którym wniosek ma zostać rozpoznany. Jeżeli pozwany nie stawi się w tym terminie w sądzie ani nie zapewni zastępstwa procesowego, zostanie uznany za nieobecny, o ile został wezwany do stawiennictwa w sądzie w tym terminie, z uwzględnieniem terminów wskazanych w wezwaniu lub terminów określonych przez sędziego prowadzącego postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych na żądanie wnioskodawcy.

4. W przypadku wniesienia sprzeciwu, w którym zawarto żądanie niezwłocznego zastosowania środka tymczasowego, komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne może sam stawić się w sądzie i przedstawić sędziemu sporządzone przez siebie sprawozdanie w sprawie wraz z wnioskiem o zastosowanie środków tymczasowych dotyczących stosunków między stronami postępowania. Sędzia orzekający w sprawie środka tymczasowego zawiesi postępowanie do czasu wezwania stron, chyba że ze względu na charakter sprzeciwu uzna on, że niezbędne jest niezwłoczne rozstrzygnięcie przedmiotowej kwestii. Komornik, który wykona takie uprawnienie bez zgody strony, która wystąpiła z żądaniem wszczęcia postępowania, może zostać zobowiązany do poniesienia związanych z tym kosztów jeżeli okaże się, że działanie to było nieuzasadnione.

5. Osoba trzecia może wyrazić sprzeciw w odniesieniu do postępowania egzekucyjnego składając pozew skierowany zarówno przeciwko stronie, która wystąpiła z żądaniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego, jak i stronie, przeciwko której dochodzi się egzekucji.

Ust. 3 i 5 zostaną zmienione, aby uwzględnić brzmienie opracowywanych obecnie przepisów dotyczących uproszczenia i cyfryzacji prawa procesowego:

3. Jeżeli w sprawie nie można przeprowadzić postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, sędzia rozpatrujący sprawę może nie oddalać wniosku i na żądanie wnioskodawcy przekazać sprawę do sądu okręgowego pierwszej instancji. Sąd, do którego sprawa zostanie skierowana, niezwłocznie wskaże termin dokonania kolejnej czynności procesowej. Jeżeli pozwany nie stawi się w tym terminie w sądzie ani nie zapewni zastępstwa procesowego, zostanie uznany za nieobecny jedynie wówczas, gdy został wezwany do stawiennictwa w sądzie w tym terminie, z uwzględnieniem terminów wskazanych w wezwaniu lub terminów określonych przez sędziego prowadzącego postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych na żądanie wnioskodawcy.

5. Osoba trzecia może wyrazić sprzeciw w odniesieniu do postępowania egzekucyjnego składając pozew skierowany zarówno przeciwko powodowi, jak i stronie, przeciwko której dochodzi się egzekucji.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 17/12/2018

Drobne roszczenia - Austria

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

W sprawach rozpatrywanych w pierwszej instancji na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2421/2015 właściwe są sądy rejonowe (*Bezirksgerichte*). Właściwość miejscową – o ile nie wynika ona bezpośrednio z przepisów rozporządzenia (WE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych – określa się zgodnie z przepisami austriackiej ustawy o właściwości sądów.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Pisma sądowe w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2421/2015 można składać zarówno na papierze, jak i drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu elektronicznego obrotu prawnego (*Elektronischer Rechtsverkehr* – 'ERV'). Dostęp do systemu mają co do zasady wszystkie osoby fizyczne i prawne. Korzystanie z niego wymaga jednak zainstalowania przez użytkownika specjalnego oprogramowania oraz połączenia z odpowiednią jednostką przekazującą. Aktualny wykaz jednostek przekazujących podano na stronie internetowej:

<http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv>.

Pisma wraz załącznikami można ponadto wnosić drogą elektroniczną za pomocą funkcji karty obywatelskiej (*Bürgerkartenfunktion*), tj. karty identyfikującej wyposażonej w czip lub podpisu elektronicznego składanego przez telefon komórkowy – zob. <http://www.buergerkarte.at/>), korzystając z formularzy udostępnionych na stronie internetowej austriackiego wymiaru sprawiedliwości: <https://portal.justiz.gv.at/at.gv.justiz.formulare/Justiz/index.html>.

Nie można przysyłać dokumentów za pośrednictwem faksu ani poczty elektronicznej.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Ewentualną pomoc i ogólne informacje strony postępowania mogą uzyskać – o ile w danej sprawie jurysdykcję krajową ma sąd austriacki – w każdym właściwym sądzie rejonowym.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

W celu doręczania stronom względnie ich przedstawicielom pism drogą elektroniczną sądy austriackie mogą wykorzystywać system elektronicznego obrotu prawnego. Doręczanie pism odbywa się pomiędzy zidentyfikowanymi użytkownikami na podstawie określonych zasad technicznych przekazywania dokumentów. System ten udostępniony został co do zasady wszystkim osobom fizycznym i prawnym. Korzystanie z niego wymaga jednak zainstalowania przez użytkownika specjalnego oprogramowania oraz połączenia z odpowiednią jednostką przekazującą. Aktualny wykaz jednostek przekazujących podano na stronie internetowej:

<http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv> .

Jeżeli nie można doręczyć pisma za pośrednictwem systemu elektronicznego obrotu prawnego, istnieje możliwość doręczenia elektronicznego za pośrednictwem departamentu administracyjnego ds. doręczania dokumentów, na podstawie przepisów części 3 ustawy o doręczaniu dokumentów (*Zustellgesetz*, art. 28 i n.).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Obowiązek wykorzystywania austriackiego systemu elektronicznego obrotu prawnego (nie dotyczy to innych systemów doręczeń elektronicznych) mają: adwokaci (*Rechtsanwälte*), osoby pełniące funkcję obrońcy w sprawach karnych (*Verteidiger in Strafsachen*), notariusze (*Notare*), instytucje finansowe i kredytowe (§1 ust. 1 i 2 ustawy o bankowości, BWG), podmioty gospodarcze, o których mowa w §1 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6, 7 i 8 ustawy z 2016 r. o nadzorze ubezpieczeniowym (VAG 2016), instytucje ubezpieczenia społecznego (§§ 23–25 ustawy powszechnej o zabezpieczeniu społecznym (ASVG), § 15 ustawy o ubezpieczeniu osób prowadzących działalność gospodarczą (GSVG), § 13 ustawy w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników (BSVG), § 9 ustawy o ubezpieczeniu urzędników, zdrowotnym i od nieszczęśliwych wypadków (B-KUVG), § 4 ustawy z 1972 r. o ubezpieczeniu notariuszy (NVG 1972)), instytucje emerytalne (§ 479 ASVG), kasa urlopową i odpraw pracowników budowlanych (§14 ustawy o urlopowach i odprawach dla pracowników budowlanych, BUAG), fundusz wynagrodzeń dla farmaceutów (§ 1 ustawy z 2002 r. o funduszu wynagrodzeń, Gehaltskassengesetz), fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych (§ 13 ustawy o zabezpieczeniu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, IESG) oraz zakład obsługi funduszu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy sp. z o.o. (§ 1 ustawy o zakładzie obsługi funduszu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, IEFG), zrzeszenie główne austriackich instytucji ubezpieczenia społecznego (Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, § 31 ASVG), Prokuratoria Skarbu (§ 1 ustawy o Prokuratorii Skarbu, Finanzprokurator) oraz poszczególne izby adwokackie.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

W austriackim prawie o opłatach sądowych nie przewidziano odrębnych przepisów odnoszących się do opłat sądowych w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Do wniesienia pozwu oraz wszczęcia postępowania przed sądem pierwszej instancji ma zastosowanie **pozycja taryfowa 1 (TP 1) ustawy o opłatach sądowych (GGG)**; do wniesienia apelacji oraz wszczęcia postępowania przed sądem drugiej instancji ma zastosowanie **pozycja taryfowa 2 (TP 2)** tejże ustawy. Są to opłaty odpowiadające wysokości opłat za wszczęcie sądowego postępowania cywilnego przed sądem austriackim.

Wysokość opłaty sądowej uzależniona jest od wartości przedmiotu sporu (tj. wartości roszczenia dochodzonego powództwem lub zwiększonego rozszerzeniem tego powództwa), względnie od wartości przedmiotu zaskarżenia i liczby stron. Aktualne stawki dla pozycji taryfowych 1 i 2 określone w ustawie o opłatach sądowych w sposób pełny przedstawia poniższa tabela:

Pozycja taryfowa 1	Wartość przedmiotu sporu			Wysokość opłaty sądowej	
	do	150 EUR		22 EUR	
	ponad	od 150 EUR do	300 EUR	43 EUR	
	ponad	od 300 EUR do	700 EUR	61 EUR	
	ponad	od 700 EUR do	2 000 EUR	102 EUR	

	ponad	od 2 000 EUR do	3 500 EUR	163 EUR	
	ponad	od 3 500 EUR do	7 000 EUR	299 EUR	
Pozycja taryfowa 2	Wartość przedmiotu zaskarżenia			Wysokość opłaty sądowej	
	do	150 EUR		18 EUR	
	ponad	od 150 EUR do	300 EUR	39 EUR	
	ponad	od 300 EUR do	700 EUR	67 EUR	
	ponad	od 700 EUR do	2 000 EUR	137 EUR	
	ponad	od 2 000 EUR do	3 500 EUR	271 EUR	
	ponad	od 3 500 EUR do	7 000 EUR	544 EUR	

Sposoby pobierania opłat określa §4 ustawy o opłatach sądowych, zgodnie z którym opłaty można uiszczać kartą **debetową** lub **kredytową**, **wpłatą** lub **przelewem** na konto właściwego sądu lub **gotówką** w kasie tego sądu.

Ponadto opłaty można uiszczać poprzez **polecenie zapłaty**, o ile sąd (lub sądy austriackie w ogólności) upoważnione zostały do pobierania należnych opłat sądowych na konto sądu ze wskazanego przez stronę postępowania rachunku bankowego oraz jeżeli strona ta **podała** co najmniej **dokładne dane rachunku**, z którego opłata mają być pobierane i wskazała maksymalną kwotę obciążenia tego rachunku.

Jeżeli pismo sądowe złożono za pośrednictwem **systemu elektronicznego obrotu prawnego**, opłata musi być dokonana w formie polecenia zapłaty. W tym przypadku nie podaje się maksymalnej kwoty obciążenia rachunku.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Od wyroku wydanego w pierwszej instancji przez sąd rejonowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007, ustanawiającym europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2421/2015, przysługuje apelacja (*Berufung*). Apelację wnosi się na piśmie do sądu rejonowego, który wydał wyrok. Termin do wniesienia apelacji wynosi cztery tygodnie od doręczenia wyroku. Apelację musi sporządzić adwokat (*Rechtsanwalt*). Strona musi być również reprezentowana przez adwokata w postępowaniu apelacyjnym.

Od orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania również przysługuje środek odwoławczy (*Kostenrekurs*), nawet jeżeli wyrok w sprawie nie był przedmiotem apelacji. Taki środek odwoławczy wnosi się na piśmie do sądu rejonowego, który wydał wyrok. Termin do wniesienia środka odwoławczego wynosi 14 dni od doręczenia wyroku.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Zgodnie z § 548 ust. 5 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń jest również właściwy do ponownego zbadania orzeczenia (art. 18 rozporządzenia).

Ponowne zbadanie orzeczenia następuje tylko jeżeli pozwany jednoznacznie tego zażądał. We wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia pozwany powinien uwiarygodnić okoliczności uzasadniające złożenie takiego wniosku. Rozpoznanie wniosku przez sąd ogranicza się wyłącznie do zbadania twierdzeń pozwanego zawartych w jego wniosku. Sąd przeprowadza rozprawę tylko wówczas, gdy uzna to za zasadne.

Jeżeli w ocenie sądu nie zachodzą podstawy określone w art. 18 ust. 1 rozporządzenia, odrzuci on wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia, a wydane orzeczenie pozostaje w mocy. Na postanowienie o odrzuceniu wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia przysługuje skarga kasacyjna (*Rekurs*). Jeżeli jednak w ocenie sądu ponowne zbadanie orzeczenia jest uzasadnione jedną z podstaw określonych w art. 18 ust. 1, orzeczenie to zostanie uchylone. Od rozstrzygnięcia uchylającego to orzeczenie środek odwoławczy nie przysługuje. Postępowanie powraca wówczas do fazy poprzedzającej etap, w którym unieważniono wydane orzeczenie. W ramach postępowania, o którym mowa w art. 18, pozwany może wnieść w państwie członkowskim wykonania o zawieszenie lub ograniczenie wykonania orzeczenia zgodnie z art. 23 rozporządzenia.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Zgodnie z art. 21a ust. 1 językiem akceptowanym w postępowaniu jest język niemiecki.

Oprócz języka urzędowego (język niemiecki) obywatele Austrii oraz obywatele państw, które są stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym mogą używać języka węgierskiego przed sądami rejonowymi w Oberpullendorf i Oberwart, słoweńskiego przed sądami rejonowymi w Ferlach, Eisenkappel i Bleiburg oraz chorwackiego przed sądami rejonowymi w Eisenstadt, Güssing, Mattersburg, Neusiedl am See, Oberpullendorf i Oberwart.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami właściwymi w zakresie wykonania oraz do celów stosowania art. 23 są sądy rejonowe. Właściwość miejscową w tym zakresie określają przepisy austriackiego kodeksu egzekucyjnego (*Exekutionsordnung*).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 07/03/2019

Drobne roszczenia - Polska

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

sądy rejonowe lub sądy okręgowe

(Zasadą jest właściwość (w I instancji) sądu rejonowego, jednak sąd okręgowy będzie właściwy (w I instancji) w tych sprawach, które ze względu na rodzaj sprawy należą do właściwości rzeczowej sądów okręgowych niezależnie od wartości przedmiotu sporu. Dotyczy to np. roszczeń majątkowych o ochronę praw autorskich.)

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

postać papierowa pisma procesowego

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

biura obsługi interesantów w sądach rejonowych i w sądach okręgowych

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Środki komunikacji elektronicznej nie są dopuszczalne.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

nie ma takiego obowiązku

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

- od pozwu w sprawie rozpoznawanej w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pobierana jest opłata stała w kwocie 100 zł. Opłata w takiej samej wysokości pobierana jest również od apelacji ;

- opłaty sądowe w sprawach cywilnych uiszcza się w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący właściwego sądu (informację o takim rachunku można uzyskać bezpośrednio w sądzie lub na jego stronie internetowej ewentualnie na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości), bezpośrednio w kasie sądu lub w formie znaków opłaty sądowej, które można nabyć w kasie sądu.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

W razie zającia przesłanek określonych w art. 7 ust. 2 Rozporządzenia właściwy sąd wydaje wyrok, od którego przysługuje stronie apelacja do sądu drugiej instancji (tj. od wyroku sądu rejonowego do sądu okręgowego, a od wyroku sądu okręgowego do sądu apelacyjnego). Apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zgłosiła wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji (a w przypadku, gdy wyrok zapadł na posiedzeniu niejawnym - od dnia otrzymania wyroku), termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku. (Art. 316 § 1 kpc, art. 367 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 369 kpc, art. 505²⁶ kpc). W razie zaistnienia przesłanek określonych w art. 7 ust. 3 Rozporządzenia sąd wydaje wyrok zaoczny. Pozwanemu przysługuje sprzeciw od wyroku zaocznego, który wnosi się do sądu, który wydał wyrok zaoczny. Powodowi, w razie niekorzystnego rozstrzygnięcia, przysługuje apelacja na zasadach ogólnych. (Art. 339 § 1 kpc, art. 342 kpc, art. 344 § 1 kpc)

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

wniosek o uchylenie wyroku (art. 505^{27a} kpc). Sądem właściwym do rozpoznania takiego wniosku jest sąd, który wydał wyrok.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

język polski

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

organami właściwymi w sprawach egzekucji orzeczeń wydawanych w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są komornicy. Na czynności podejmowane przez komorników służy skarga do właściwego sądu rejonowego. podstawa prawna: art. 767 par. 1 kpc.

organem właściwym, do którego składa się wniosek o odmowę wykonania, jest sąd okręgowy miejsca zamieszkania albo siedziby dłużnika, a w braku takiego sądu - sąd okręgowy, w którego okręgu ma być lub jest prowadzona egzekucja.

organem właściwym do stosowania środków przewidzianych w art. 23 rozporządzenia jest właściwy sąd rejonowy podstawa prawna: art. 1153²⁰ par. 1 i 2 kpc (w przypadku egzekucji toczącej się w Polsce na podstawie orzeczenia wydanego w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń w innym państwie członkowskim UE) lub art. 820² kpc (w przypadku egzekucji toczącej się w Polsce na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności orzeczenia polskiego sądu wydanego w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 15/05/2019

Drobne roszczenia - Portugalia

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Lokalne izby cywilne (*juízos locais cíveis*) oraz izby ogólne sądów pierwszej instancji (*juízos de competência genérica*).

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Przesyłki polecone, faks oraz elektroniczna transmisja danych.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

DGAJ - Dyrekcja Generalna ds. Wymiaru Sprawiedliwości (Direção-Geral da Administração da Justiça, <http://www.dgaj.mj.pt/DGAJ/sections/home>).

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Dostępne są następujące środki komunikowania się:

- Łączność elektroniczna za pośrednictwem systemu IT wspierającego pracę sądów: <https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>. Sposób ten jest dostępny wówczas, gdy strony wyznaczyły zastępców procesowych. W tym celu zastępca procesowy strony jest najpierw zobowiązany dokonać zgłoszenia rejestracyjnego w organie zarządzającym dostępem do tego systemu (art. 132 ust. 1 i ust. 3, art. 247 i art. 248 kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 3, 5, 25 i 26 ministerialnego rozporządzenia wykonawczego (*Portaria*) nr 280/2013 z dnia 26 sierpnia 2013 r.).
- Komunikowanie się za pośrednictwem przesyłek poleconych nadanych na adres miejsca zamieszkania strony lub adres jej siedziby, lub na adres wskazany do doręczeń, jeżeli strona nie wyznaczyła zastępcy procesowego (art. 249 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Zastępcy procesowi, sędziowie, prokuratorzy i urzędnicy sądowi, za pośrednictwem systemu IT wspierającego pracę sądów: (<https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>) (art. 3 i art. 5 ministerialnego rozporządzenia wykonawczego nr 280/2013 z dnia 26 sierpnia 2013 r.).

Zastępcy procesowi są najpierw zobowiązani dokonać zgłoszenia rejestracyjnego w organie zarządzającym dostępem do tego systemu. Należy zaznaczyć, że system potwierdza datę doręczenia. Przyjmuje się, że doręczenie ma miejsce trzeciego dnia po sporządzeniu dokumentu lub, alternatywnie, pierwszego dnia roboczego, który przypada po tym dniu (art. 247 i art. 248 kodeksu postępowania cywilnego).

Jeżeli strona nie wyznaczyła zastępcy procesowego, zawiadomienia są wysyłane przesyłką poleconą na adres miejsca zamieszkania lub siedziby strony lub na adres wskazany do doręczeń. Doręczenie uznaje się za dokonane trzeciego dnia po dniu jego rejestracji lub alternatywnie pierwszego dnia roboczego, który przypada po tym dniu (art. 249 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

- w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 2 000 euro: 102 euro (1 jednostka rozrachunkowa);
- w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu jest wyższa niż 2 000 euro, ale nie przekracza 5 000 euro: 204 euro (2 jednostki rozrachunkowe);

Jeżeli sprawa okaże się szczególnie skomplikowana, sąd może orzec o konieczności wniesienia następujących opłat:

- w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 2 000 euro: 153 euro (1,5 jednostki rozrachunkowej);
- w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu jest wyższa niż 2 000 euro, ale nie przekracza 5 000 euro: 306 euro (3 jednostki rozrachunkowe).

(Art. 6 ust. 1 i 5 rozporządzenia w sprawie kosztów procesowych, zatwierdzonego dekretem z mocą ustawy nr 34/2008 z dnia 26 lutego 2008 r., z ostatnimi zmianami).

Jeżeli, zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 r., w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, pozwany zgłosi sprzeciw, a postępowanie będzie się toczyło nadal, kwotę opłat należnych od powoda w tym postępowaniu pomniejsza się o koszty procesowe wynikające z europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

Kwota potrącenia może wynosić 102 euro (1 jednostka rozrachunkowa) lub 153 euro (1,5 jednostki rozrachunkowej) (art. 7 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kosztów procesowych, zatwierdzonego dekretem z mocą ustawy nr 34/2008 z dnia 26 lutego 2008 r., z ostatnimi zmianami).

W przypadku powództwa wzajemnego – w ramach którego kwoty obu roszczeń sumuje się do celów obliczenia kosztów, co może prowadzić do naliczenia kwoty w wysokości nawet 10 000 euro – opłata w przypadku spraw o roszczenia w wysokości między 8 000,01 a 10 000 euro wyniesie 3 jednostki rozrachunkowe (306 euro), a w przypadku spraw szczególnie skomplikowanych – 4,5 jednostki rozrachunkowej (459 euro). Należy zauważyć, że w przypadku spraw, w ramach których kwota roszczeń wynosi między 5 000,01 a 8 000 euro opłaty pozostają na poziomie 2 jednostek rozrachunkowych (204 euro), a w przypadku spraw szczególnie skomplikowanych – 3 jednostek rozrachunkowych (306 euro) (art. 11 rozporządzenia w sprawie kosztów procesowych, zatwierdzonego dekretem z mocą ustawy nr 34/2008 z dnia 26 lutego 2008 r., z ostatnimi zmianami, w związku z art. 145 ust. 5, art. 530 ust. 2, art. 299 ust. 1 i 2 oraz art. 297 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Akceptowaną metodą realizacji płatności jest przelew bankowy.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Wniesienie środka odwoławczego jest możliwe jedynie w sytuacjach przewidzianych w art. 629 ust. 2 lub w art. 696 kodeksu postępowania cywilnego.

W związku z tym, zgodnie z art. 629 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego, niezależnie od wartości przedmiotu sporu oraz szkody poniesionej przez stronę przegrywającą, wniesienie środka odwoławczego jest zawsze dopuszczalne:

- a) ze względu na naruszenie zasad jurysdykcji międzynarodowej, przepisów prawa materialnego lub zasad dotyczących hierarchii sądów, lub w przypadku konfliktu z prawomocnym orzeczeniem wydanym przez sąd;
- b) w odniesieniu do wartości przedmiotu sporu lub powiązanych z nią kwot, ze względu na to, że wartość ta przekracza próg, na podstawie którego ustalono właściwość sądu;
- c) w odniesieniu do orzeczenia wydanego w tym samym obszarze prawa i dotyczącego tego samego zasadniczego zagadnienia prawnego, jeżeli zachodzi sprzeczność z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego;
- d) w odniesieniu do orzeczenia wydanego przez sąd apelacyjny, które jest sprzeczne z orzeczeniem wydanym przez ten sam lub inny sąd apelacyjny w tym samym obszarze prawa i dotyczy tego samego zasadniczego zagadnienia prawnego, a przeciwko

któremu nie można wnieść zwyczajnego środka zaskarżenia ze względów innych niż próg ustanowiony na podstawie wartości przedmiotu sporu, chyba że wydane zostało orzeczenie stanowiące wyraz utrwalonego orzecznictwa i przedmiotowe orzeczenie jest z nim zgodne.

Zgodnie z art. 696 kodeksu postępowania cywilnego prawomocne orzeczenie może zostać zaskarżone jedynie wówczas, gdy:

- a) w innym prawomocnym orzeczeniu stwierdzono, że przedmiotowe orzeczenie zostało wydane w wyniku przestępstwa popełnionego przez sędziego w ramach wykonywania przez niego obowiązków służbowych;
- b) zostało stwierdzone, że dowody z dokumentów, zeznania złożone w sądzie lub oświadczenia złożone przez biegłych lub arbitrów były fałszywe, oraz mogły w każdym z tych przypadków stanowić decydujący czynnik prowadzący do wydania orzeczenia, które podlega zaskarżeniu, a kwestia ta nie została poruszona w toku postępowania, w którym zapadło przedmiotowe orzeczenie;
- c) przedstawiono dokument, o którego istnieniu strona nie wiedziała lub z którego nie mogła skorzystać w postępowaniu, w którym wydano orzeczenie podlegające zaskarżeniu, a który sam w sobie wystarcza aby zmienić orzeczenie na korzyść strony przegrywającej;
- d) zeznania, oświadczenie o wycofaniu się ze sprawy lub porozumienie, na podstawie których wydano orzeczenie, jest nieważne lub może zostać uznane za nieważne;
- e) postępowanie (także postępowanie egzekucyjne) przeprowadzono w trybie zaocznym, bez udziału pozwanego, a zostanie wykazane, że nie wystosowano wezwania albo że wezwanie było nieważne;
- f) orzeczenie jest niezgodne z prawomocnym orzeczeniem wydanym przez międzynarodowy organ odwoławczy wiążącym dla Portugalii;
- g) spór został oparty na czynności sfalszowanej przez strony, a sąd, nieświadomy tego faktu, nie skorzystał z uprawnień przysługujących mu na podstawie art. 612.

Zgodnie z art. 638 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego termin na wniesienie środka odwoławczego wynosi 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Zgodnie z art. 697 ust. 2 i ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego nadzwyczajnego środka zaskarżenia nie można wnieść, jeżeli od czasu wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie upłynęło ponad pięć lat. Termin na wniesienie takiego środka zaskarżenia wynosi 60 dni, licząc:

- i. w przypadku, o którym mowa w art. 696 lit. a), od dnia wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;
- ii. w przypadku, o którym mowa w art. 696 lit. f), od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;
- iii. w innych przypadkach od dnia, w którym skarżący otrzymał dokument lub został poinformowany o okolicznościach, na których opiera się środek zaskarżenia;
- iv. w przypadku, o którym mowa w art. 696 lit. g), termin na wniesienie środka zaskarżenia wynosi dwa lata licząc od dnia, w którym skarżący został poinformowany o orzeczeniu, z zachowaniem wspomnianego wyżej pięcioletniego terminu.

Sądami właściwymi do orzekania w sprawie wspomnianych środków zaskarżenia są sądy apelacyjne (*Tribunais de Relação*) w okolicznościach, o których mowa w art. 629 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego, oraz sądy, które wydały zaskarżone orzeczenie, o których mowa w lit. a), w okolicznościach, o których mowa w art. 696 kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia należy złożyć w sądzie, który wydał zaskarżone orzeczenie, przy czym skarżący jest zobowiązany uzasadnić taki wniosek. Jednocześnie należy złożyć zaświadczenie dotyczące orzeczenia lub dokumentu, którego dotyczy wniosek (art. 697 ust. 1 i art. 698 kodeksu postępowania cywilnego).

Sądami właściwymi do orzekania w sprawie takiego wniosku są sądy, które wydały przedmiotowe orzeczenie, jak wskazano w lit. a).

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Język angielski, francuski i hiszpański.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

W zakresie postępowania egzekucyjnego właściwe są sądy egzekucyjne (*juízos de execução*). W przypadku braku sądu egzekucyjnego właściwość w tych sprawach przysługuje lokalnym izmom cywilnym oraz izmom ogólnym sądów pierwszej instancji.

Aby wszcząć postępowanie egzekucyjne w odniesieniu do orzeczeń wydanych przez portugalskie sądy należy złożyć odpowiedni wniosek w toku postępowania, w którym wydano dane orzeczenie (art. 85 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, towarzyszące mu dokumenty oraz kopię orzeczenia przesyła się niezwłocznie do właściwego sądu egzekucyjnego, o ile taki istnieje (art. 85 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Jeżeli orzeczenie zostało wydane w innym państwie członkowskim, sądem właściwym jest sąd miejsca zamieszkania pozwanego (art. 90 kodeksu postępowania cywilnego).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 14/09/2020

Drobne roszczenia - Rumunia

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

- Sądami właściwymi do rozpoznawania spraw w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są sądy rejonowe (*udecãtorii*), na podstawie art. 94 ust. 1 lit. k) kodeksu postępowania cywilnego (ustawa nr 134/2010, opublikowana ponownie ^[1], z późniejszymi zmianami, dalej zwana KPC).

[1] Opublikowana w Dzienniku Urzędowym Rumunii z dnia 10 kwietnia 2015 r., część I, nr 247.

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

- W postępowaniu zwyczajnym, o którym mowa w art. 148 ust. 2 KPC, wniosek wniesiony do sądu osobiście albo przez pełnomocnika może być sporządzony w formacie elektronicznym, jeżeli spełnia warunki określone przez przepisy prawa (rozporządzenie ma również zastosowanie, w stosownych przypadkach, gdy KPC wymaga, by pisma procesowe, uzasadnienia lub wnioski stron bądź każdy inny dokument procesowy były wnoszone do sądu na piśmie – art. 148 ust. 3 KPC).

- W postępowaniu zwyczajnym, o którym mowa w art. 199 ust. 1 KPC, pozew (*cerere de chemare în judecată*) wniesiony osobiście bądź przez pełnomocnika, za pośrednictwem kuriera, pocztą, faksem bądź w formie skanu lub też wysłany drogą mailową lub w postaci dokumentu elektronicznego zostaje zarejestrowany i opatrzony datą wpływu.
- N.B.: W postępowaniu szczególnym dotyczącym drobnych roszczeń (mającym zastosowanie w sporach krajowych) powód wszczyna postępowanie, wypełniając formularz pozwu i wnosząc go bądź wysyłając do właściwego sądu drogą pocztową bądź z wykorzystaniem każdego innego środka umożliwiającego otrzymanie potwierdzenia odbioru (art. 1029 ust. 1 KPC).

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

- Planowana jest nowelizacja przepisów mająca na celu umożliwienie rozpatrywania wniosków o praktyczną pomoc w wypełnianiu formularzy. Niniejsze informacje zostaną zaktualizowane z chwilą wprowadzenia niezbędnych nowelizacji.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

- **Art. 154 ust. 6 KPC**

6) Pozwy lub inne dokumenty związane z postępowaniem mogą być doręczane przez urzędnika sądu lub przesyłane faksem, pocztą elektroniczną lub za pomocą innych środków umożliwiających transmisję treści dokumentu oraz uzyskanie potwierdzenia jego otrzymania, w sytuacji gdy strona, której postępowanie dotyczy, podała sądowi w tym celu swoje dane kontaktowe. Na potrzeby potwierdzenia odbioru sąd, wysyłając pismo procesowe, załącza do niego formularz zawierający następujące informacje: oznaczenie sądu, datę, imię i nazwisko urzędnika prowadzącego sprawę oraz wskazanie wysyłanych dokumentów; adresat wypełnia formularz, podając datę otrzymania przesyłki, imię i nazwisko (wyróżną czcionką) oraz umieszczając na nim podpis osoby odpowiedzialnej za odbiór korespondencji. Formularz odsyła się do sądu faksem, pocztą elektroniczną lub z wykorzystaniem innych środków.

- **Art. 205 ust. 2 lit. a) KPC**

W odpowiedzi należy zawrzeć: imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny, miejsce stałego zamieszkania lub pobytu pozwanego lub, w przypadku osób prawnych, nazwę i siedzibę osoby prawnej oraz, w odpowiednich przypadkach, jej numer rejestrowy lub numer identyfikacji podatkowej, numer wpisu do rejestru działalności gospodarczej lub rejestru osób prawnych, a także rachunek bankowy, o ile powód nie wskazał go uprzednio w pozwie. Przepisy art. 148 ust. 1 pkt. II stosuje się odpowiednio. Jeżeli pozwany zamieszkuje za granicą, w odpowiedzi należy także podać adres w Rumunii, na który będzie przesyłana wszelka korespondencja w sprawie.

- **Art. 194 lit. a) KPC**

W pozwie należy zawrzeć:

a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania lub pobytu stron lub, w przypadku osób prawnych, adres ich siedziby. Należy także podać osobisty numer identyfikacyjny, lub, w odpowiednich przypadkach, numer rejestrowy lub numer identyfikacji podatkowej, numer wpisu do rejestru działalności gospodarczej lub rejestru osób prawnych, a także rachunek bankowy powoda i pozwanego, jeżeli strony posiadają takie dane identyfikacyjne na podstawie przepisów prawa, w zakresie, jakim są one powodowi znane. Zastosowanie mają przepisy art. 148 ust. 1 pkt. II. Jeżeli powód zamieszkuje za granicą, w odpowiedzi należy także wskazać adres w Rumunii, na który będzie przesyłana wszelka korespondencja w sprawie.

- **Art. 148 ust. 1–3 KPC**

1) Wniosek skierowany do sądu należy sporządzać na piśmie i zawrzeć w nim oznaczenie sądu, do którego wniosek jest skierowany, imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania lub pobytu stron lub, w odpowiednich przypadkach, nazwę i miejsce prowadzenia działalności, a także, w odpowiednich przypadkach, imiona i nazwiska oraz miejsca zamieszkania lub pobytu ich pełnomocników, przedmiot sporu oraz, w odpowiednich przypadkach, jego wartość, uzasadnienie roszczenia oraz podpis. Wniosek musi, w stosownych przypadkach, zawierać także adres e-mail bądź dane kontaktowe podane w tym celu przez strony oraz numer telefonu, faksu lub inne dane tego rodzaju.

2) Wnioski składane osobiście lub przez pełnomocnika można sporządzać na piśmie w formacie elektronicznym, jeżeli spełnia on warunki określone w przepisach prawa.

3) Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy niniejszy kodeks wymaga wnoszenia na piśmie pism procesowych, uzasadnień lub wniosków stron bądź wszelkich innych dokumentów procesowych.

- **Art. 169 KPC**

Po wniesieniu sprawy do sądu wnioski, odpowiedzi lub inne dokumenty można przysyłać bezpośrednio do tego sądu za pośrednictwem adwokata lub radcy prawnego, jeżeli strony korzystają z ich usług. W takim przypadku odbiorca takiego wniosku potwierdzi otrzymanie kopii złożonej w sądzie lub, w stosownym przypadku, w inny sposób zapewniający dopełnienie obowiązku procesowego.

- **Art. 199 ust. 1 KPC**

1) Pozwy składane osobiście lub przez pełnomocnika drogą pocztową, kurierem, faksem lub przesłane pocztą elektroniczną jako skany lub w postaci dokumentów elektronicznych są rejestrowane i opatrywane datą wpływu.

- **Art. 149 ust. 4 KPC**

4) Jeżeli pozew został zgodnie z prawem przesłany faksem lub pocztą elektroniczną, urzędnik sądu automatycznie sporządza jego kopie, na koszt strony do tego zobowiązanej. W dalszym ciągu zastosowanie mają przepisy art. 154 ust. 6.

- W postępowaniu szczególnym dotyczącym drobnych roszczeń (mającym zastosowanie w sporach krajowych) powód wszczyna postępowanie w drodze wypełnienia formularza pozwu i wniesienia bądź wysłania go do właściwego sądu drogą pocztową bądź z wykorzystaniem każdego innego odpowiedniego środka umożliwiającego otrzymanie potwierdzenia odbioru (art. 1029 ust. 1 KPC).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

- Jeżeli na podstawie przepisów prawa sąd przekazuje pisma procesowe drogą elektroniczną, strony są zobowiązane do przyjmowania pism skierowanych do nich w ten sposób. Zasada ta ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy strony (lub ich pełnomocnicy, w tym przedstawiciele zawodów prawniczych) podały swoje adresy e-mail (zobacz także odpowiedź w lit. d)).
- Jeżeli na podstawie przepisów prawa strona przekazuje pisma procesowe drogą elektroniczną, pozostałe strony są zobowiązane do przyjmowania pism skierowanych do nich w ten sposób.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

- **Art. 10 ust. 1 lit. b), ust. 2 i ust. 3 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 80/2013 w sprawie sądowych opłat skarbowych**

1) W odniesieniu do postępowania egzekucyjnego, wskazane poniżej wnioski podlegają następującym opłatom:

(...)

b) wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego, w tym tymczasowej wykonalności - 50 RON.

2) Jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało zaskarżone, opłatę oblicza się na podstawie wartości przedmiotów, których dotyczy spór, lub kwoty długu, którego dotyczy postępowanie, jeżeli jest ono niższe niż wartość przedmiotów, których dotyczy spór. Opłata ta nie może przekraczać kwoty 1000 RON, niezależnie od wartości przedmiotu sporu. Jeżeli wartości przedmiotu sporu nie da się wyrazić w wartościach pieniężnych, opłata za sprzeciw w postępowaniu egzekucyjnym wynosi 100 RON.

3) Jeżeli sprzeciw w postępowaniu egzekucyjnym dotyczy również, na warunkach określonych w art. 712 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego, względów związanych z okolicznościami faktycznymi lub prawnymi, wysokość opłaty skarbowej ustala się zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1.

- **Art. 33 ust. 1 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 80/2013 w sprawie sądowych opłat skarbowych**

Sądowe opłaty skarbowe uiszcza się z góry, chyba że prawo stanowi inaczej.

- **Art. 40 ust. 1 lit. i ust. 2 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 80/2013 w sprawie sądowych opłat skarbowych**

Jeżeli osoba zobowiązana do uiszczenia opłaty skarbowej nie ma miejsca zamieszkania lub pobytu lub, odpowiednio, siedziby w Rumunii, opłatę skarbową należy wpłacić na rachunek prowadzony dla lokalnego budżetu jednostki administracyjnej, w której mieści się sąd, który wszczął postępowanie, w gotówce, przelewem lub za pomocą internetowego systemu transakcyjnego; rachunek ten jest odrębnym rachunkiem utworzonym na potrzeby lokalnych przychodów budżetowych z tytułu „opłat sądowych oraz innych opłat skarbowych” dla jednostki administracyjnej samorządu terytorialnego, w którym znajduje się miejsce zamieszkania lub pobytu osoby fizycznej lub, odpowiednio, siedziba osoby prawnej.

- Aby zapewnić wysoki stopień przewidywalności w tym zakresie, Rumunia zamierza znowelizować przepisy w celu zapewnienia ich zgodności w szczególności z art. 15a lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015 /2421 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 861/2007 ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych

roszczeń oraz rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Niniejsze informacje zostaną zaktualizowane z chwilą wprowadzenia niezbędnych nowelizacji.

- N.B.: Na stronie internetowej <http://portal.just.ro/SitePages/acasa.aspx> znajdują się podstrony odnoszące się do każdego sądu, zatytułowane „Bine de știut” (użyteczne informacje), zawierające informacje na temat rachunków, na które należy przelać opłatę skarbową.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

- Zgodnie z art. 17 rozporządzenia środek odwoławczy można wnieść do sądu okręgowego (sądu drugiej instancji) w terminie 30 dni od dnia wydania orzeczenia (art. 466 ust. 1, art. 468 ust. 1 i art. 94 ust. 1 lit. k) w związku z art. 95 ust. 2 KPC).
- N.B.: W postępowaniu szczególnym dotyczącym drobnych roszczeń (mającym zastosowanie w sporach krajowych) środek odwoławczy od orzeczenia sądu rejonowego można wnieść jedynie do sądu okręgowego – w terminie 30 dni od dnia wydania orzeczenia (art. 1033 ust. 1 KPC).

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

- Zasady prowadzenia postępowania zwyczajnego:

- wniosek o uchylenie orzeczenia (*contestație în anulare*) można wnieść w przypadku gdy powód nie został odpowiednio wezwany i nie uczestniczył w postępowaniu; wniosek ten wnosi się do sądu, który wydał orzeczenie podlegające zaskarżeniu (art. 503 ust. 1 oraz art. 505 ust. 1 KPC);

- wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia (*revizuirea*) co do istoty można wnieść w przypadku gdy strona nie mogła stawić się w sądzie ani złożyć zawiadomienia o swoim niestawiennictwie ze względu na okoliczności, na które nie miała wpływu; wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał orzeczenie podlegające zaskarżeniu (art. 509 ust. 1 pkt. 9) oraz art. 510 ust. 1 KPC);

- stronie, która uchybiła terminowi, wyznacza się nowy termin, jeżeli poda ona uzasadnione przyczyny zwłoki; w tym celu strona jest zobowiązana dopełnić obowiązku procesowego w terminie 15 dni od ustania okoliczności, które uniemożliwiły jej wcześniejsze wypełnienie tego obowiązku, jednocześnie składając wniosek o przywrócenie terminu; w przypadku środków odwoławczych termin ten jest identyczny jak w przypadku postępowania odwoławczego; wniosek o przywrócenie terminu rozpatruje sąd właściwy do rozpatrzenia wniosku złożonego w terminie (art. 186 KPC).

- Rumunia zamierza znowelizować przepisy w celu zapewnienia ich zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2421 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 861/2007 ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń oraz rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Niniejsze informacje zostaną zaktualizowane z chwilą wprowadzenia niezbędnych nowelizacji.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Język rumuński.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 12/04/2020

Drobne roszczenia - Słowenia

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sądami właściwymi do wydania orzeczenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są:

w sprawach cywilnych – **sądy rejonowe** (art. 30 kodeksu postępowania cywilnego, dalej jako „ZPP”); Uradni list RS (Dziennik Urzędowy Republiki Słowenii – UL RS) nr 73/07 — oficjalna wersja jednolita, 45/08 — 45/08 – ustawa o arbitrażu, 111/08 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 57/09 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 12/10 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 50/10 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 107/10 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 75/12 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 40/13 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 92/13 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 10/14 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 48 /15 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 6/17 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego i 10/17,), a w sprawach gospodarczych – **sądy okręgowe** (art. 32 ZPP). Regulacje dotyczące rozstrzygnięcia sporów w sprawach gospodarczych są zawarte w art. 480–484 ZPP. Tekst ZPP jest dostępny na stronie internetowej Systemu Informacji Prawnej Republiki Słowenii: <http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212>

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Zgodnie z art. 4 ust. 1 do celów europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń akceptuje się następujące środki komunikacji:

— formularz A (załącznik I) składa się do właściwego sądu na piśmie drogą pocztową, za pomocą technologii komunikacyjnej (np. faksu), doręcza się sądowi bezpośrednio lub za pośrednictwem doręczyciela (art. 105b ZPP).

Pism nie można na razie przysyłać drogą elektroniczną.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Pomocy praktycznej w wypełnianiu formularzy udzielają zgodnie z art. 11 następujące właściwe w tym zakresie organy i organizacje:

Pomocy praktycznej w wypełnianiu formularzy oraz ogólnych informacji na temat postępowania udziela bezpłatnie personel właściwego sądu. Jeżeli chodzi o konsumentów, praktycznej pomocy udziela również Europejskie Centrum Konsumentów pod adresem: Kotnikova 5, 1000 Ljubljana, adres e-mail: epc.mgrt@gov.si, tel.: (01) 400 37 29, strona internetowa: <https://www.epc.si/>.

Konsumenci, którzy spełniają warunki określone w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej (UL RS nr 96/04 – oficjalna wersja jednolita, 23/05, 15/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego i 19/15,), również mogą uzyskać bezpłatną pomoc prawną. Pomoc prawna może obejmować udzielanie porad prawnych, reprezentowanie przed sądem oraz inne czynności, o których mowa w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej, oraz wyjątkowo zwolnienie od kosztów sądowych.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Technicznie dostępne i dopuszczalne sposoby doręczania dokumentów drogą elektroniczną i za pośrednictwem technologii komunikacyjnych zgodnie z art. 13 ust. 1, 2 i 3 oraz sposoby udzielania uprzedniej zgody na doręczanie dokumentów drogą elektroniczną na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 są następujące:

Dokumenty, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 6, oraz orzeczenia wydane na podstawie art. 7 doręcza się zgodnie z przepisami ZPP.

Kwestie związane z doręczaniem dokumentów i kontrolą akt uregulowano w art. 132–150 ZPP.

W art. 132 ZPP ustanowiono różne sposoby doręczania dokumentów: pocztą, bezpieczną pocztą elektroniczną, za pośrednictwem komornika, za pośrednictwem sądowej służby doręczeniowej lub inną drogą przewidzianą przepisami prawa (doręczenie przez osobę prawną lub fizyczną, której działalność polega na doręczaniu dokumentów).

W postępowaniu cywilnym nie można jak na razie doręczać dokumentów drogą elektroniczną; z tego względu dokumenty sądowe należy doręczać w postaci materialnej, najczęściej pocztą.

Czas i miejsce doręczania dokumentów: w ciągu dnia w godz. 6.00–22.00 lub przez całą dobę pocztą elektroniczną (art. 139 ust. 1 ZPP).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Następujące osoby lub, w stosownych przypadkach, przedstawiciele określonych poniżej zawodów, mają zgodnie z prawem obowiązek przyjmować dokumenty lub inne informacje w postaci pisemnej drogą elektroniczną zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2:

W postępowaniu cywilnym nie można jak na razie doręczać dokumentów drogą elektroniczną; z tego względu dokumenty sądowe należy doręczać w postaci materialnej, najczęściej pocztą.

Gdy elektroniczne doręczanie dokumentów sądowych stanie się technicznie możliwe, sądy będą doręczać dokumenty sądowe organom krajowym, adwokatom, notariuszom, komornikom, biegłym, rzeczoznawcom, tłumaczom, syndykom oraz innym osobom lub podmiotom zaufania publicznego wyłącznie drogą elektroniczną (na bezpieczną skrzynkę pocztową).

Sporządzenie i opublikowanie wykazu osób i podmiotów prowadzących działalność zaufania publicznego należy do Sądu Najwyższego Republiki Słowenii. Wykaz ten publikuje się na stronie internetowej Sąd Najwyższego (portal e-Sodstvo). Osoby i podmioty umieszczone w tym wykazie mają obowiązek posiadać bezpieczną skrzynkę elektroniczną. Adresy tych skrzynek przesyła się słoweńskiemu Sądowi Najwyższemu; osoby i podmioty, o których mowa, informują Sąd Najwyższy każdorazowo o zmianie adresu tej skrzynki. Adresy umieszczone w wykazie uznaje się za oficjalne adresy bezpiecznych skrzynek elektronicznych.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Opłaty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, w tym sposoby ich obliczania i uiszczania zgodnie z art. 15a, są następujące:

Wysokość opłat sądowych określa ustawa o opłatach sądowych (UL RS nr 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 19/15 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 30/16, 10/17 — ZPP-E, 11/18 — ZIZ-L oraz 35/18 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, dalej jako „ZST-1”). Opłaty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są takie same jak opłaty pobierane w krajowych postępowania uproszczonych.

W europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pobiera się jedną opłatę stałą, której wysokość jest uzależniona od wartości przedmiotu sporu:

Jeżeli wartość przedmiotu sporu w EUR wynosi lub mniej,	opłata sądowa w EUR wynosi
300	54
600	78
900	102
1 200	126
1 500	150
2 000	165
2 500	180
3 000	195
3 500	210

4 000	225
4 500	240
5 000	255

Powód powinien wnieść tę opłatę przy wszczęciu postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Opłatę można uiścić z góry, tzn. przy złożeniu wniosku o wszczęcie postępowania lub, jeżeli wniosek został złożony w sądzie wcześniej, po otrzymaniu wezwania do uiszczenia opłaty, zawierającego nie tylko informację o jej wysokości, lecz również inne informacje niezbędne do jej wniesienia (np. termin).

Opłatę można wnieść na odległość, co umożliwia stronom jej uiszczenie innym państwie członkowskim niż to, w którym znajduje się właściwy sąd. Można w tym celu skorzystać z następujących sposobów zapłaty:

- a) przelewem bankowym;
- b) kartą kredytową lub debetową lub
- c) za pomocą polecenia zapłaty z rachunku bankowego powoda.

Zgodnie z art. 6 ZST-1 opłaty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń można wносить gotówką, elektronicznie lub jakimkolwiek innym dostępnym sposobem.

W praktyce na dzień dzisiejszy opłaty sądowe wnosi się wyłącznie przelewem bankowym, choć można je regulować również na miejscu w sądzie kartą.

W ramach upowszechniania elektronicznych usług płatniczych wszystkie banki oferują usługę przelewu internetowego. Jeżeli chodzi o przelewy elektroniczne za pośrednictwem bankowości internetowej, opłaty sądowe należy wносить na specjalne sądowe rachunki do tego celu przeznaczone. O numerach tych rachunków informują strony internetowe poszczególnych sądów. Linki do stron internetowych sądów zawierających numery kont i inne informacje niezbędne do wnoszenia opłat sądowych znajdują się w danych kontaktowych sądów rejonowych i okręgowych.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Informacje o terminach wnoszenia środków odwoławczych, o których mowa w art. 17, oraz sądach, do których takie środki należy wnieść:

Środki odwoławcze należy wnieść w terminie ośmiu dni od doręczenia orzeczenia (art. 458 ZPP). Środek odwoławczy należy wnieść do sądu pierwszej instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie (**sąd rejonowy**) (art. 342 ZPP).

W sprawach gospodarczych środki odwoławcze wnosi się w terminie ośmiu dni od doręczenia orzeczenia (art. 458 w związku z art. 480 i art. 496 ZPP). Środek odwoławczy należy wnieść do sądu pierwszej instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie (**sąd okręgowy**) (art. 342 ZPP).

Rozpoznawanie środków odwoławczych należy do sądów wyższych (*višja sodišča*) (art. 35 i art. 333 ZPP).

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Informacje o postępowaniu w sprawie ponownego zbadania orzeczenia, o którym mowa w art. 18, oraz o właściwych w tym zakresie sądach:

Skorzystanie ze środka zaskarżenia umożliwia stronie wystąpienie o przywrócenie terminu (art. 116 ZPP). Jeżeli sąd uwzględni ten wniosek, postępowanie powraca do stadium sprzed uchybienia terminu, a wszystkie rozstrzygnięcia sądu podlegają uchyleniu.

Po upływie sześciu miesięcy od przywrócenia terminu strona ma jedynie możliwość wystąpienia o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem zgodnie z art. 394 ust. 3 ZPP.

Właściwy do rozpoznania obu tych środków jest sąd, który wydał orzeczenie.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Zgodnie z art. 21a ust. 1 o celów postępowania akceptuje się następujące języki:

Językami urzędowymi są język słoweński oraz dwa oficjalnie języki mniejszości narodowych używane w sądach położonych na obszarach kraju, w których te mniejszości zamieszkują (art. 6 i art. 104 ZPP). Językami mniejszości narodowych są język włoski i język węgierski.

Status gmin wielonarodowościowych uregulowano w ustawie o utworzeniu i delimitacji gmin (UL RS nr 108/06 — oficjalna wersja jednolita oraz 9/11; dalej jako „ZUODNO”) Zgodnie z art. 5 ZUODNO gminami wielonarodowościowymi są te gminy, które jako takie zostały zdefiniowane w statutach gmin Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola oraz Piran.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Do wykonania i stosowania art. 23 właściwe są następujące organy:

Organami właściwymi do wykonania są **sądy rejonowe** (art. 5 ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń cywilnych) (UL RS nr 3/07 — oficjalna wersja jednolita, 93/07, 37/08 — ZST-1, 45/08 — ustawa o arbitrażu (ZArbit), 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 45/14 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 53/14, 58/14 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 54/15, 76/15 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, oraz 11/18). Właściwość tych sądów dotyczy również stosowania art. 23.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 07/10/2019

Drobne roszczenia - Słowacja

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Zgodnie z art. 12 ustawy nr 160/2015 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilný sporový poriadok*) orzeczenia w pierwszej instancji wydaje sąd rejonowy (*okresný súd*). Właściwy miejscowo jest sąd właściwy dla pozwanego: w przypadku osób fizycznych jest to sąd właściwy dla miejsca ich stałego pobytu, w przypadku osób prawnych jest to sąd właściwy dla miejsca, w którym znajduje się ich siedziba, natomiast w przypadku zagranicznych osób prawnych jest to sąd właściwy dla miejsca, w którym mieści się ich oddział. Jeżeli właściwości sądu nie da się określić na podstawie stałego miejsca zamieszkania lub siedziby, ani ostatniego stałego miejsca zamieszkania lub siedziby, właściwy będzie sąd miejsca, w którym znajduje się majątek danej osoby.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Należy przestrzegać ogólnych zasad dotyczących wszczynania postępowania przed sądem. Postępowanie przed sądem można wszcząć na piśmie, zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej. Wniesienie pozwu wymaga zezwolenia wydanego na podstawie art. 23 ust. 1 [ustawy o administracji elektronicznej nr 305/2013](#).

Pozew wniesiony w formie elektronicznej bez uzyskania wspomnianego zezwolenia należy uzupełnić, w terminie dziesięciu dni, składając ten sam pozew wraz z dodatkowym zezwoleniem w formie papierowej lub elektronicznej. Jeżeli taki pozew nie zostanie złożony ponownie w odpowiednim terminie wraz z odpowiednim zezwoleniem, nie zostanie on rozpatrzony, tj. zostanie on potraktowany tak, jakby nie został wniesiony.

Zezwolenie wydaje się z wykorzystaniem zaawansowanego podpisu elektronicznego. Zaawansowany podpis elektroniczny można uzyskać, wykupując certyfikat kwalifikowany od akredytowanego organu certyfikacji. Informacje na temat akredytowanych organów certyfikacji można uzyskać na stronie internetowej słowackiego krajowego organu bezpieczeństwa (Národný bezpečnostný úrad). Szczegółowe informacje na temat zaawansowanych podpisów elektronicznych można znaleźć na następujących stronach internetowych: <http://www.nbu.gov.sk>, <https://www.slovensko.sk/en/title> oraz <http://www.ardaco.com>.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Kompletne informacje na temat zakresu stosowania europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, w tym informacje na temat tego, które sądy są właściwe do wydawania orzeczeń w tych sprawach w konkretnych państwach członkowskich, zostaną udostępnione na stronie internetowej słowackiego Ministerstwa Sprawiedliwości: www.justice.gov.sk. Na tej stronie można też znaleźć formularze wykorzystywane w tym postępowaniu.

Osoby spełniające wymogi uprawniające do uzyskania pomocy prawnej mogą się o nią ubiegać za pośrednictwem Centrum Pomocy Prawnej (Centrum právnej pomoci), w którym pomoc prawną świadczą pracownicy Centrum oraz wyznaczeni adwokaci. Warunki świadczenia pomocy prawnej zostały określone w art. 17 [ustawy nr 327/2005 w sprawie świadczenia pomocy prawnej na rzecz osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, zmieniającej ustawę nr 586/2003 w sprawie zawodów prawniczych oraz ustawę nr 455/1991 o działalności handlowej \(kodeks handlowy\), w brzmieniu zmienionym ustawą nr 8/2005](#).

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego preferowaną metodą doręczania jest doręczanie na rozprawie lub w trakcie innych czynności sądowych oraz doręczanie do specjalnej funkcyjnej skrzynki pocztowej skonfigurowanej w sposób określony w przepisach szczególnych, a mianowicie w ustawie o administracji elektronicznej. Zgodnie z tą ustawą począwszy od 1 listopada 2016 r. sądy są zobowiązane doręczać dokumenty w formie elektronicznej jedynie wówczas, gdy aktywowano funkcyjną skrzynkę pocztową na potrzeby doręczeń. Procedura aktywowania funkcyjnej skrzynki pocztowej jest różna dla osób fizycznych i prawnych. Osoby fizyczne muszą złożyć wniosek o jej aktywowanie. Począwszy od 1 lipca 2017 r. służby państwowe są zobowiązane aktywować funkcyjną skrzynkę pocztową dla osób prawnych figurujących w rejestrze działalności gospodarczej. Od tego dnia organy administracji publicznej, w tym sądy, są zobowiązane przysyłać wydane decyzje lub orzeczenia wyłącznie w formie elektronicznej.

Jeżeli dokumentu nie można doręczyć na rozprawie lub w trakcie innych czynności sądowych, ani nie można skorzystać z funkcyjnej skrzynki pocztowej, oraz jeżeli dokumenty nie muszą zostać doręczone do rąk własnych, sąd na wniosek strony przesyła taki dokument na adres poczty elektronicznej. Jeżeli dokumenty muszą zostać doręczone do rąk własnych, wówczas doręczenie następuje za potwierdzeniem odbioru, tzn. potwierdzeniem zaświadczającym, że adresat otrzymał dokument wskazany w tym potwierdzeniu.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Wszystkie osoby prawne wpisane do rejestru działalności gospodarczej, które mają obowiązek posiadania aktywowanej funkcyjnej skrzynki pocztowej, są zobowiązane przyjmować dokumenty przesyłane elektronicznie do tej skrzynki począwszy od 1 lipca 2017 r. Inne osoby fizyczne lub prawne, które aktywowały funkcyjną skrzynkę pocztową na potrzeby doręczeń, również będą otrzymywały dokumenty do tej skrzynki funkcyjnej.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Zgodnie z [ustawą nr 71/1992 w sprawie opłat sądowych](#) obowiązek uiszczenia opłaty powstaje z chwilą wniesienia pozwu z wykorzystaniem wypełnionego standardowego formularza A, co powoduje wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Opłaty sądowe są wskazane w wykazie opłat jako stawki procentowe lub jako opłaty stałe. W przypadku pozwu wniesionego w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń opłata jest wskazana w wykazie opłat pod pozycją nr 1. Jej wysokość jest zależna od kwoty należnego świadczenia lub wartości przedmiotu sporu i wynosi 6 % (przy

czym jej wysokość minimalna to 16,50 EUR, a maksymalna – 16 596,50 EUR). Ustawa nie zawiera szczególnych przepisów dotyczących opłat sądowych pobieranych w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń.

Opłaty pobierane przez sądy można uiszczać w gotówce, przelewem bankowym lub w oddziale zagranicznego banku. Opłat można dokonywać w gotówce, jeżeli konkretny sąd zapewnił warunki umożliwiające skorzystanie z tej metody płatności oraz jeżeli wysokość opłaty w pojedynczej sprawie nie przekracza 300 EUR. Opłaty wnosi się na rzecz sądu rozpatrującego sprawę w pierwszej instancji lub sądu, który dokonał czynności, za którą pobierana jest opłata.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Środek zaskarżenia można wnieść od orzeczenia sądu pierwszej instancji. Wnosi się go w terminie 15 dni od dnia doręczenia orzeczenia do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Środek zaskarżenia uznaje się za wniesiony w terminie także wówczas, gdy został on wniesiony przed upływem wspomnianego okresu do właściwego sądu apelacyjnego. Środek zaskarżenia również uznaje się za wniesiony w terminie, jeżeli został on wniesiony po upływie 15-dniowego terminu ze względu na fakt, że skarżący kierował się nieprawidłowymi wskazówkami udzielonymi przez sąd co do terminu na wniesienie środka zaskarżenia. Jeżeli w orzeczeniu nie zawarto wskazówek co do terminu na wniesienie środka zaskarżenia lub jeżeli zawarto w nim nieprawidłową informację o tym, że środek zaskarżenia nie przysługuje, wówczas termin na wniesienie środka zaskarżenia wynosi trzy miesiące od dnia doręczenia orzeczenia. Środek zaskarżenia również uznaje się za wniesiony w terminie, jeżeli został on wniesiony do niewłaściwego sądu ze względu na fakt, że skarżący kierował się nieprawidłowymi wskazówkami co do właściwego sądu, do którego należy wnieść środek zaskarżenia. Zasada ta ma zastosowanie również wówczas, gdy w orzeczeniu nie wskazano właściwego sądu, do którego należy wnieść środek zaskarżenia.

Oprócz spełnienia wszystkich wymogów ogólnych przewidzianych dla pism procesowych, środek zaskarżenia musi wskazywać orzeczenie, którego dotyczy, zakres zaskarżenia, aspekty orzeczenia, które skarżący uważa za nieprawidłowe (uzasadnienie) oraz żądanie skarżącego. Środki zaskarżenia rozpatrują sądy okręgowe (*krajské súdy*).

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Sądem właściwym do ponownego zbadania orzeczenia jest sąd, który orzekał w sprawie w pierwszej instancji. Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego istnieje możliwość złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli przewidują to przepisy szczególne, w tym rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń.

Oprócz spełnienia wszystkich wymogów ogólnych przewidzianych dla pism procesowych wniosek ten musi wskazywać sygnaturę orzeczenia, którego dotyczy, zakres zaskarżenia, przesłanki przemawiające za ponownym rozpatrzeniem sprawy, okoliczności potwierdzające, że wniosek wniesiono w terminie, dowody na poparcie wniosku, a także sformułowanie żądania skarżącego.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Język słowacki.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Egzekucję wszczyna się na wniosek. Wniosek ten kieruje się do sądu egzekucyjnego (*exekučný súd*). Począwszy od 1 kwietnia 2017 r. sądem egzekucyjnym jest Sąd Rejonowy w Bańskiej Bystrzycy (Okresný súd Banská Bystrica).

Postępowanie egzekucyjne reguluje ustawa [nr 233/1995](#).

Wniosek o przeprowadzenie egzekucji można złożyć wyłącznie w formie elektronicznej. Trafia on do funkcyjnej skrzynki pocztowej sądu. Jeżeli powód lub zastępca procesowy powoda nie aktywował funkcyjnej skrzynki pocztowej, wniosek można złożyć u dowolnego komornika sądowego w Republice Słowackiej.

Postępowanie egzekucyjne przeprowadza komornik upoważniony do prowadzenia egzekucji przez sąd egzekucyjny. Sąd przydziela sprawy, wydając zezwolenia na przeprowadzenie egzekucji w drodze losowej z wykorzystaniem odpowiednich środków technicznych i oprogramowania zatwierdzonego przez ministerstwo, tak aby zapewnić równomierny przydział spraw dla poszczególnych komorników oraz jego bezstronność. Reguła losowego wyboru komornika jest oparta na zasadzie terytorialności. Sprawy przydziela się wyznaczonym komornikom prowadzącym działalność w okręgu właściwości sądu okręgowego (*krajský súd*), w którym znajduje się miejsce stałego zamieszkania lub siedziba dłużnika. Jeżeli nie można ustalić adresu miejsca stałego zamieszkania lub siedziby dłużnika w Republice Słowackiej, wówczas wyznacza się komornika z okręgu, w którym znajdowało się ostatnie miejsce stałego zamieszkania dłużnika lub w którym mieściła się jego siedziba. Jeżeli również te adresy nie są znane, sprawa zostaje przydzielona losowo komornikowi prowadzącemu działalność w okręgu objętym właściwością Sądu Okręgowego w Bańskiej Bystrzycy (Krajský súd Banská Bystrica).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 14/09/2020

Drobne roszczenia - Finlandia

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sądem właściwym w zakresie wydawania orzeczeń w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń jest Sąd Rejonowy w Helsinkach (*Helsingin käräjäoikeus*).

Dane kontaktowe tego sądu rejonowego w języku fińskim i szwedzkim są dostępne online na www.oikeus.fi - stronie internetowej prowadzonej przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Formularz, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia, można przysyłać bezpośrednio do kancelarii Sądu Rejonowego w Helsinkach pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną, zgodnie z przepisami [ustawy o usługach elektronicznych i łączności elektronicznej \(w sektorze publicznym\) 13/2003](#).

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

[Europejskie Centrum Konsumentów](#) (Euroopan kuluttajakeskus Suomessa) – należące do fińskiego Organu ds. Konkurencji i Konsumentów (Kilpailu- ja kuluttajavirasto) – zapewnia pomoc i ogólne informacje na temat zakresu stosowania europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, jak również ogólne informacje na temat sądów i trybunałów właściwych do wydawania orzeczeń w tym postępowaniu.

W Finlandii strony mogą uzyskać pomoc prawną, której koszt pokrywa Skarb Państwa, pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w [ustawie o pomocy prawnej 257/2002](#). Ustawa jest zgodna z dyrektywą Rady 2003/8/WE w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Fińskie postępowanie jest uregulowane przepisami rozdziału 11 kodeksu postępowania sądowego dotyczącego doręczenia zawiadomień w postępowaniu oraz przepisami [ustawy o usługach elektronicznych i łączności elektronicznej w sektorze publicznym 13/2003](#).

Zgodnie z art. 3 ust. 3 rozdziału 11 kodeksu postępowania sądowego pisma procesowe mogą być przesłane jako wiadomość elektroniczna w sposób określony przez adresata. Strona może podać swój adres elektroniczny w sądzie na potrzeby doręczenia pism sądowych w toku postępowania sądowego.

Potwierdzenie odbioru może być przesłane do sądu jako wiadomość elektroniczna, na przykład jako załącznik do wiadomości e-mail.

W praktyce środkami komunikacji elektronicznej wykorzystywanymi przez sąd są e-mail i faks.

Nie ma obowiązku prawnego korzystania z usług łączności elektronicznej.

W Finlandii nie obowiązują szczególne przepisy procesowe dotyczące wyrażenia uprzedniej zgody na wykorzystanie środków elektronicznych.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Nie dotyczy.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Zgodnie z art. 2 ust. 6 [ustawy o opłatach sądowych 1455/2015](#), pobiera się opłatę w wysokości 86 EUR z tytułu kontradiktoryjnego postępowania sądowego w sądzie rejonowym na podstawie przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń.

W przypadku postępowania odwoławczego opłatę pobiera się na podstawie ustawy o opłatach sądowych analogicznie do postępowania krajowego.

W Finlandii opłatę z tytułu postępowania sądowego pobiera się po jego zakończeniu. Co do zasady strona otrzymuje fakturę tj. formularz przelewu służący do uregulowania opłaty.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Środki odwoławcze od orzeczeń wydanych w toku europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń można kierować do Sądu Apelacyjnego w Helsinkach (*Helsingin hovioikeus*) na podstawie przepisów rozdziału 25 i 25a kodeksu postępowania sądowego (środek odwoławczy od orzeczenia sądu rejonowego należy wnieść do sądu apelacyjnego).

Na podstawie art. 5 rozdziału 25 kodeksu postępowania sądowego strona, która chce zaskarżyć orzeczenie sądu rejonowego, ma obowiązek zgłoszenia zamiaru wniesienia środka odwoławczego, pod rygorem utraty prawa do bycia wysłuchanym. Oświadczenie o zamiarze wniesienia środka odwoławczego należy złożyć najpóźniej siódmego dnia, licząc od dnia doręczenia lub udostępnienia stronom orzeczenia sądu rejonowego.

Na podstawie art. 11 rozdziału 25 kodeksu postępowania sądowego, jeżeli oświadczenie o zamiarze wniesienia środka odwoławczego zostało złożone i zaakceptowane, strona otrzymuje wskazówki dotyczące środka odwoławczego załączone do odpisu orzeczenia sądu rejonowego. Termin na wniesienie środka odwoławczego wynosi 30 dni od dnia doręczenia lub udostępnienia stronom orzeczenia sądu rejonowego (art. 12 rozdziału 25 kodeksu postępowania sądowego). Strona ma obowiązek wnieść środek odwoławczy do kancelarii sądu rejonowego najpóźniej przed końcem godzin jej urzędowania w ostatnim dniu terminu przewidzianego na wniesienie tego środka. Środek odwoławczy, który został wniesiony po upływie tego terminu, uznaje się za niedopuszczalny.

W przypadku gdy orzeczenie sądu rejonowego zostaje zaskarżone, istnieje konieczność uzyskania zgody na dalsze rozpoznawanie sprawy przez sąd apelacyjny, na podstawie art. 25a kodeksu postępowania sądowego.

Środek zaskarżenia od orzeczenia sądu apelacyjnego należy wnieść do Sądu Najwyższego (*korkein oikeus*) na podstawie przepisów rozdziału 30 kodeksu postępowania sądowego. Termin na wystąpienie o udzielenie zgody na wniesienie środka zaskarżenia i jego wniesienie wynosi 60 dni, licząc od dnia w którym orzeczenie sądu apelacyjnego zostało udostępnione stronom. Wniosek o udzielenie zgody na wniesienie środka zaskarżenia do Sądu Najwyższego należy złożyć w sekretariacie sądu apelacyjnego, który wydał orzeczenie.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Proces legislacyjny w toku.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Język fiński, szwedzki i angielski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

W Finlandii organem właściwym do wykonania orzeczeń wydanych w toku postępowania w sprawie drobnych roszczeń jest komornik sądowy (bądź agent windykacyjny – *ulosottomies*). Postępowanie w celu wykonania orzeczenia wszczyna się na podstawie przepisów rozdziału 3 [kodeksu wykonawczego 705/2007](#). Właściwy do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych jest komornik sądowy w miejscu pobytu lub zamieszkania strony lub inny miejscowy organ egzekucyjny. Do celów stosowania art. 23 organem właściwym jest również komornik sądowy. Komornik sądowy (*kihlakunnanvouti*) przy sądzie rejonowym samodzielnie podejmuje decyzje dotyczące środków, o których mowa w tym artykule.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 03/03/2020

Drobne roszczenia - Szwecja

[Art. 25 ust. 1 lit. a\) Sądy właściwe](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. b\) Środki komunikowania się](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. c\) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. d\) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. e\) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. f\) Opłaty sądowe i metody płatności](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. g\) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. h\) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. i\) Akceptowane języki](#)

[Art. 25 ust. 1 lit. j\) Organy właściwe w zakresie wykonania](#)

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sądem właściwym do rozpatrzenia pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń jest sąd rejonowy (*tingsrätt*).

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Pozew o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń należy wnieść do sądu rejonowego bezpośrednio lub drogą pocztową.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Sąd rejonowy lub, jeżeli zaskarżono wyrok wydany w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, sąd apelacyjny (*hovrätt*) lub Sąd Najwyższy (Högsta domstolen). Informacje są również dostępne na stronie internetowej szwedzkich sądów <http://www.domstol.se/>.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Organ może doręczać pisma elektronicznie (np. pocztą elektroniczną lub faksem). Przy wyborze metody doręczenia należy przede wszystkim kierować się tym, by metoda była dopasowana do zawartości i rozmiaru przesyłki oraz by doręczenie było jak najmniej kosztowne i niewygodne. Pisma nie mogą być doręczane w sposób, który jest nieodpowiedni dla okoliczności sprawy.

Inne pisemne zawiadomienia mogą być przesyłane pocztą lub elektronicznie (np. pocztą elektroniczną lub faksem).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Nie ma obowiązku odbioru pism doręczanych elektronicznie.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Opłata za wniesienie pozwu wynosi 900 SEK. Można ją uiścić kartą (Mastercard/Visa) lub przelewem bankowym za pośrednictwem strony internetowej szwedzkich sądów <http://www.betala.domstol.se/>.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Środek zaskarżenia od wyroku sądu rejonowego wnosi się do sądu apelacyjnego. Środek zaskarżenia należy złożyć w sądzie apelacyjnym w terminie trzech tygodni od dnia, w którym wyrok został doręczony stronom. Środek zaskarżenia należy skierować do właściwego sądu apelacyjnego.

Jeżeli jedna strona wniosła środek zaskarżenia od wyroku sądu rejonowego, strona przeciwna – oprócz wskazanych powyżej możliwości – może zaskarżyć wyrok w terminie tygodnia od dnia, w którym upłynął termin na wniesienie środka zaskarżenia przez pierwszą stronę. Taki środek zaskarżenia staje się bezprzedmiotowy, jeżeli pierwszy środek zaskarżenia zostanie wycofany bądź stanie się bezprzedmiotowy na podstawie innych przesłanek.

Środek zaskarżenia od wyroku sądu apelacyjnego wnosi się do Sądu Najwyższego. Środek zaskarżenia należy złożyć w sądzie apelacyjnym w terminie czterech tygodni od dnia, w którym wyrok został doręczony stronom.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Wnioski o ponowne zbadanie orzeczenia należy kierować do właściwego sądu apelacyjnego.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Zaświadczenie dotyczące wyroku wydanego w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń musi być sporządzone w języku szwedzkim lub angielskim lub przetłumaczone na te języki.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Właściwym organem w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego jest Szwedzka Służba Komornicza (Kronofogdemyndigheten). Służba ta podejmuje również decyzje na podstawie art. 23.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej. W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Ostatnia aktualizacja: 26/10/2020